

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
88/C 141/01	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk	1
88/C 141/02	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen.....	6
88/C 141/03	Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen	14

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk

COM(88) 73 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 11 maart 1988)

(88/C 141/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 118A,

Gelet op het voorstel van de Commissie, opgesteld na overleg met het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Overwegende dat in artikel 118A van het Verdrag wordt bepaald dat de Raad verplicht door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststelt om de verbetering van met name de arbeidsomgeving te bevorderen, ten einde de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen;

Overwegende dat artikel 118A eveneens aanbeveelt geen administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen welke de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen;

Overwegende dat de Mededeling van de Commissie over haar programma inzake de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk ⁽²⁾ voorziet in de vaststelling van richtlijnen, gericht op het waarborgen van de veiligheid van de werknemers;

Overwegende dat de resolutie van de Raad van 21 december 1987 betreffende de veiligheid, hygiëne en gezondheid op het werk nota neemt van het voornemen van de Commissie om op korte termijn een richtlijn in te dienen betreffende de organisatie van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk;

Overwegende dat het de taak van de Lid-Staten is om op hun grondgebied te zorgen voor de veiligheid en de gezondheid van personen en, in het bijzonder, van de werknemers;

Overwegende dat in de Lid-Staten de wettelijke stelsels inzake de preventie van arbeidsongevallen en beroepsziekten sterk uiteenlopen;

Overwegende dat er nog altijd te veel arbeidsongevallen te betreuren zijn; dat preventieve maatregelen moeten worden genomen of verbeterd om de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen;

Overwegende dat het, ter waarborging van de hoogst mogelijke graad van bescherming welke redelijkerwijze bereikt kan worden, nodig is dat de werknemers en hun vertegenwoordigers op de hoogte gesteld worden van de risico's voor hun veiligheid en gezondheid en van de maatregelen welke genomen moeten worden om deze risico's te verminderen of weg te nemen en dat zij moeten kunnen controleren of de nodige beschermende maatregelen worden getroffen;

Overwegende dat de samenwerking tussen de werkgevers en de werknemers en hun vertegenwoordigers versterkt moet worden;

Overwegende dat de integratie van de veiligheid en de gezondheid reeds in het stadium van de inrichting van de werkplekken als noodzakelijk erkend wordt;

Overwegende dat de werkgevers de technische vooruitgang moeten volgen om de veiligheid en de gezondheid van de werknemers beter te beschermen;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn een globale sociale aanvulling vormt op verscheidene richtlijnen inzake technische harmonisatie met het oog op de voltooiing van de interne markt; dat de onderhavige richtlijn de voorschriften aanvult van Richtlijn 80/1107/EEG van 27 november 1980;

Overwegende dat van nu af aan beoogd wordt specifieke voorschriften vast te stellen van maatregelen welke de veiligheid en de gezondheid op het werk kunnen verbeteren;

(1) Besluit 74/325/EEG van de Raad (PB nr. L 185 van 9. 7. 1974, blz. 15).

(2) COM(87) 520 def. en resolutie 88/C 28/01 van de Raad (PB nr. C 28 van 3. 2. 1988).

Overwegende dat er een Comité ingesteld moet worden waarvan de leden door de Lid-Staten worden aangewezen en dat tot taak heeft de Commissie bij te staan bij de tenuitvoerlegging van de door de richtlijn voorziene aanvullende maatregelen;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD

Doel

Artikel 1

De onderhavige richtlijn heeft ten doel maatregelen ten uitvoer te leggen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk. Zij omvat algemene principes, met name wat betreft de preventie van beroepsrisico's en de bescherming van de veiligheid en de gezondheid, de voorlichting, de raadpleging, de opleiding van de werknemers en hun vertegenwoordigers, alsmede algemene principes voor de tenuitvoerlegging daarvan.

Definities

Artikel 2

In de zin van de onderhavige richtlijn wordt verstaan onder:

- *arbeidsplaats*: iedere plaats waartoe de werknemer in de onderneming en/of de vestiging toegang heeft,
- *werknemer*: iedereen die om het even welke prestatie levert, met inbegrip van stagiaires en leerlingen,
- *onderneming en/of vestiging*: tot de openbare of particuliere sector behorende eenheid welke met name een industriële, landbouw-, handels-, administratieve, dienstverlenende, educatieve of culturele activiteit uitoefent,
- *werkgever*: de instelling of de persoon die verantwoordelijk is voor de onderneming en/of de vestiging,
- *preventie*: alle voor alle stadia van activiteit in de onderneming genomen of ontwikkelde voorschriften of acties ter vermindering of vermindering van beroepsrisico's,
- *beroepsrisico*: iedere situatie in verband met het werk welke een fysieke of psychologische aantasting van de veiligheid en/of de gezondheid van de werknemer kan veroorzaken, met uitzondering van het ongeval op weg van of naar het werk.

Artikel 3

De Lid-Staten zijn verplicht ervoor te zorgen dat de werkgever, de werknemers en de werknemersvertegenwoordigers de voorschriften van de onderhavige richtlijn voor zover deze hen betreffen, respecteren.

De verantwoordelijkheid van de werkgever

Artikel 4

1. De werkgever is verantwoordelijk voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers in alle direct of indirect met het werk in de onderneming en/of vestiging verbonden aspecten.
2. Indien een werkgever besluit voor de beschermingsmaatregelen een beroep te doen op een gespecialiseerde veiligheids- en gezondheidsdienst of op een adviseur van buitenaf, kan hij toch niet van zijn verantwoordelijkheden op dat gebied worden ontheven.
3. De verplichtingen van de werknemers op deze gebieden tasten het principe van de verantwoordelijkheid van de werkgever niet aan.

Verplichtingen van de werkgevers

Artikel 5

1. In het kader van zijn verantwoordelijkheden treft de werkgever de nodige maatregelen voor de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers met inbegrip van de maatregelen ter preventie van beroepsrisico's, informatie en opleiding alsmede het instellen van de nodige organisatie en middelen daartoe. De werkgever moet voortdurend waken voor de aanpassing van deze maatregelen en voor de verbetering van bestaande situaties.
2. De werkgever brengt de volgende algemene preventieprincipes in praktijk met inachtneming van de specifieke omstandigheden van de onderneming:
 - de risico's bij de bron bestrijden,
 - het werk aan de mens aanpassen,
 - rekening houden met de ontwikkeling van de techniek,
 - vervangen wat gevaarlijk is door dat wat minder of niet gevaarlijk is,
 - planning van de preventie met het oog op een samenhangend geheel dat de volgende factoren in de preventie integreert: techniek, organisatie van het werk, arbeidsomstandigheden en menselijke relaties.
3. De specifieke verplichtingen van de werkgevers zijn:
 - a) De werkgever moet de risico's voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers evalueren met inbegrip van de keuze van de werkkuitrustingen, de chemische stoffen of preparaten en de inrichting van de werkplekken.

Op grond van deze evaluatie moeten de preventiewerkzaamheden, de door de werkgever gebruikte werk- en produktiemethoden zorgen voor de grootst mogelijke bescherming van de werknemers die redelijkerwijze geboden kan worden.
 - b) De door de werkgever gebruikte maatregelen ter bescherming van de werknemers moeten geïntegreerd

worden in het gehele pakket activiteiten van de onderneming en/of de vestiging en in alle niveaus van het kader.

c) De werkgever moet ervoor zorgen dat er voldoende rekening wordt gehouden met de ergonomische principes met name wat betreft:

— de opzet van de werkplekken,

— de keuze van de werkuitrustingen en

— de keuze van de werk- en productiemethoden.

d) De werkgever moet de nodige maatregelen treffen om de werknemers in staat te stellen in overeenstemming met hun capaciteiten deel te nemen aan de organisatie van hun werk wanneer zulks redelijkerwijze uitvoerbaar is.

e) Bij de planning en de organisatie van het werk moet de werkgever ervoor zorgen dat monotoon werk dat met korte tussenpozen herhaald wordt en werk waarbij het werktempo geregeld wordt door een machine of een transportband zodat de werknemer daarop geen invloed kan uitoefenen, vermeden wordt indien zulks redelijkerwijs uitvoerbaar is.

f) De planning en invoering van nieuwe technologieën moet geschieden in nauwe samenwerking met de werknemers en/of hun vertegenwoordigers, vooral wat betreft de keuze van uitrustingen, de aanpassing van de arbeidsomstandigheden en onder andere de aspecten in verband met de werkomgeving en het individu, zowel vanuit lichamelijk als van psycho-sociaal gezichtspunt. De werknemers moeten een passende opleiding ontvangen.

g) Wanneer op een zelfde werkplek verscheidene ondernemingen werken, moeten de werkgevers hun acties ter preventie van beroepsrisico's coördineren, elkaar wederzijds alsmede hun werknemers en/of hun vertegenwoordigers van deze risico's op de hoogte stellen.

Preventieafdelingen

Artikel 6

1. De werkgever wijst uit het kader een of meer werknemers aan die zich met de organisatie van activiteiten ter preventie van beroepsrisico's in de onderneming en/of de vestiging bezig moeten houden.

2. Indien de competenties in de onderneming en/of de vestiging onvoldoende zijn om deze preventieactiviteiten te organiseren, moet de werkgever een beroep doen op deskundigen (personen of diensten) van buiten de onderneming en/of de vestiging.

3. Indien de werkgever een beroep doet op dergelijke deskundigen, moeten de betrokken personen of diensten door de werkgever worden ingelicht over factoren waarvan bekend is of vermoed wordt dat zij van invloed zijn op de veiligheid en de gezondheid van de werknemers.

4. In alle gevallen moeten de aldus aangewezen werknemers en/of geraadpleegde personen of diensten van buitenaf de nodige opleiding krijgen en voldoende in aantal zijn om de preventieactiviteiten op zich te nemen, afhankelijk van de grootte van de onderneming en/of de risico's waaraan de werknemers worden blootgesteld alsmede de verdeling daarvan over de gehele onderneming en/of vestiging.

5. De Lid-Statens bepalen de grootte van de ondernemingen waarin de werkgever — vooropgesteld dat hij competent is — zelf de in lid 1 bedoelde taak op zich kan nemen.

6. De Lid-Statens bepalen de opleiding en het benodigde aantal personen om aan de in lid 4 van dit artikel voorziene voorwaarden te voldoen.

Artikel 7

1. De werkgever moet de nodige maatregelen treffen op het gebied van de eerste hulp, de brandbestrijding en de evacuatie van werknemers en aanwezige personen en moet de benodigde verbindingen organiseren met de diensten van buitenaf, met name op het gebied van eerste hulp, medische noodhulp, redding en brandbestrijding.

2. De werkgever moet voor de eerste hulp, de brandbestrijding en de evacuatie van het personeel de werknemers aanwijzen die belast zijn met het in de praktijk brengen van deze maatregelen. Deze werknemers moeten opgeleid worden, talrijk genoeg zijn en over adequaat materiaal beschikken, rekening houdend met de grootte en/of de specifieke risico's van de onderneming en/of de vestiging.

3. De werkgever moet maatregelen nemen om de werknemers in staat te stellen zich te beschermen door onmiddellijk een werkplek te verlaten in geval van niet te vermijden, ernstig, onmiddellijk gevaar.

4. De werkgever moet zo spoedig mogelijk de genomen maatregelen mededelen aan alle werknemers die zijn of kunnen worden blootgesteld aan een risico van ernstig en onmiddellijk gevaar.

5. In geval van een ernstig en onmiddellijk gevaar voor zijn eigen veiligheid en/of die van andere personen moet iedere werknemer, afhankelijk van zijn kennis en de technische en hiërarchische middelen waarover hij beschikt, de nodige maatregelen kunnen nemen om de gevolgen van een dergelijk gevaar te vermijden.

Bijhouden van gegevens*Artikel 8*

1. De werkgever moet:
 - a) beschikken over een analyse van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op de werkplek;
 - b) de te nemen beschermingsmaatregelen vastleggen en, indien nodig, het te gebruiken beschermingsmateriaal;
 - c) een lijst bijhouden van arbeidsongevallen en beroepsziekten welke voor de werknemer hebben geleid tot een arbeidsongeschiktheid van meer dan drie werkdagen;
 - d) een rapport opstellen met vermelding van de oorzaken en de genomen of te nemen maatregelen voor de arbeidsongevallen en beroepsziekten die een blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid hebben veroorzaakt of zouden kunnen veroorzaken.
2. De Lid-Staten stellen criteria vast op grond waarvan de ondernemingen niet verplicht zijn documenten op te stellen om te voldoen aan de in lid 1, sub a) en b), van het onderhavige artikel voorziene verplichtingen.

Voorlichting van de werknemers*Artikel 9*

1. Volgens de in de Lid-Staten geldende praktijken welke vooral rekening kunnen houden met de grootte van de ondernemingen, neemt de werkgever passende maatregelen opdat de werknemers en/of hun vertegenwoordigers in de onderneming of de vestiging adequate informatie krijgen betreffende:
 - a) de risico's voor de veiligheid en de gezondheid, alsmede over de preventie maatregelen en -activiteiten betreffende de onderneming in het algemeen en voor iedere werknemer betreffende zijn werkplek en/of zijn functie;
 - b) de maatregelen welke in toepassing van artikel 7, lid 4, genomen zijn.

De voorlichting moet ook worden gegeven aan tijdelijke werknemers en aan werkgevers van ondernemingen en/of vestigingen van buitenaf, die bij hem werkzaam zijn.

2. De werknemers of de werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal bezighouden met de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers hebben toegang:
 - a) tot de analyse van de risico's en de in artikel 8, lid 1, sub a) en b) voorziene beschermende maatregelen;
 - b) tot de in artikel 8, lid 1, sub c) en d) voorziene lijst van en het rapport over de arbeidsongevallen en beroepsziekten;

- c) tot de van de preventieactiviteiten, van de inspectiediensten en de bevoegde instanties voor de veiligheid en de gezondheid afkomstige informatie.

Raadpleging van de werknemers*Artikel 10*

1. De werknemers of de werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal bezighouden met de bescherming van de veiligheid en de gezondheid worden door de werkgever vooraf geraadpleegd over:
 - alle acties die van invloed kunnen zijn op de gezondheid en de veiligheid,
 - de in artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 2, voorziene aanwijzing van personen,
 - de in artikel 6, lid 1, en artikel 9 voorziene informatie,
 - de eventuele in artikel 6, lid 2, voorziene instelling van een gespecialiseerde veiligheids- en/of gezondheidsdienst of, eventueel, het beroep op een preventiedienst van buitenaf,
 - de in artikel 11 voorziene opzet en organisatie van de opleiding.

2. De in lid 1, bedoelde raadpleging van alle werknemers kan beperkt worden tot alleen de werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal met de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers bezighouden, op voorwaarde dat zij talrijk genoeg zijn.

3. De werknemers en de werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal bezighouden met de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers mogen geen enkel nadeel ondervinden van hun activiteiten op dit gebied.

4. De werkgever moet ervoor zorgen dat de werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal bezighouden met de veiligheid en de gezondheid van de werknemers met behoud van loon vrijgesteld worden van werk en beschikken over de nodige uitrusting om deze vertegenwoordigers in staat te stellen de aan hun uit de huidige richtlijn voortvloeiende verplichtingen te voldoen.

Opleiding van de werknemers*Artikel 11*

1. De werkgever moet ervoor zorgen dat iedere werknemer bij
 - zijn aanstelling,
 - een overplaatsing of verandering van functie,
 - een verandering van werkuitrusting.
 een voldoende en adequate veiligheids- en gezondheidsopleiding krijgt, welke speciaal gericht is op zijn werkplek of zijn functie.

Deze opleiding moet worden aangepast aan de evolutie van de risico's.

2. De in lid 1, voorziene opleiding is op dezelfde voorwaarden eveneens van toepassing op de tijdelijke werknemers die in de onderneming of de vestiging werkzaam zijn. De werkgever moet er bovendien voor zorgen dat de werknemers van ondernemingen van buitenaf die in zijn onderneming of vestiging werkzaam zijn, inderdaad een aan hun werkzaamheden aangepaste en door hun eigen ondernemingen of vestigingen gegeven opleiding hebben ontvangen.

3. De werknemersvertegenwoordigers die zich speciaal bezighouden met de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers hebben recht op een passende opleiding.

4. De in lid 1, 2 en 3, voorziene opleiding moet gegeven worden gedurende de werktijd en mag niet ten laste van de werknemers komen.

5. De Lid-Staten

- vergewissen zich ervan dat de aanwijzingen betreffende de inhoud en de duur van de in lid 1 en 3 voorziene opleidingen vastgelegd worden,
- stellen de algemene regels vast betreffende de voorwaarden waarop deze opleiding moet plaatsvinden.

Verantwoordelijkheden van de werknemers

Artikel 12

1. Iedere werknemer moet gedurende zijn werktijd door zijn handelingen of nalatigheden op het werk behoorlijk zorg dragen voor zijn eigen veiligheid en gezondheid, alsmede voor die van andere betrokken personen.

2. Ter verwezenlijking van deze doelstellingen moeten de werknemers vooral:

- op de juiste wijze de machines, apparaten, gereedschappen, gevaarlijke stoffen, vervoersuitrusting en andere middelen gebruiken,
- op de juiste wijze gebruik maken van de individuele beschermingsuitrusting welke hun ter beschikking is gesteld en deze na gebruik op zijn plaats terugzetten,
- niet willekeurig de intrinsieke veiligheidsvoorzieningen van gereedschappen, apparaten, enz., veranderen of verplaatsen en deze voorzieningen op de juiste manier gebruiken,
- de werkgever onmiddellijk op de hoogte stellen van ieder gevaar voor de veiligheid en/of gezondheid dat zij opgemerkt hebben,
- zolang als nodig met hun werkgever samenwerken om alle taken of door de verantwoordelijke instantie

opgelegde eisen waaraan zij moeten voldoen of waaraan zij zich ter bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers moeten onderwerpen, mogelijk te maken,

- hun taken op het gebied van de veiligheid en de gezondheid, overeenkomstig de ontvangen opleiding en instructies verrichten,
- medewerken om zich ervan te overtuigen dat de arbeidsomgeving en arbeidsomstandigheden veilig zijn en geen risico opleveren voor de veiligheid en gezondheid binnen hun werkgebied en de doeltreffendheid van de ter bevordering van de veiligheid en de gezondheid genomen maatregelen controleren.

Artikel 13

De Raad stelt op voorstel van de Commissie in bijzondere richtlijnen vast dat hij specifieke maatregelen neemt betreffende met name technische gebieden zoals voorzien in bijlage 1.

Artikel 14

Met het oog op de aanpassing van de onderhavige richtlijn, alsmede van de in artikel 13 voorziene richtlijnen onder de in elk daarvan omschreven omstandigheden, afhankelijk

- van de goedkeuring van richtlijnen op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie,
- de technische vooruitgang, de evolutie van internationale voorschriften of specificaties en kennis,

wordt de Commissie bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt zijn advies over dit ontwerp uit binnen een termijn welke de voorzitter kan vaststellen afhankelijk van de urgentie van de betrokken kwestie. Het advies wordt uitgebracht met de in artikel 148, lid 2, van het Verdrag voorziene meerderheid voor de goedkeuring van beslissingen welke de Raad moet nemen op voorstel van de Commissie. Bij stemmingen in het comité geldt voor de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten de in voornoemd artikel vastgelegde weging. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast wanneer zij conform het advies van het comité zijn.

Wanneer de beoogde maatregelen niet conform het advies van het comité zijn of wanneer een advies ontbreekt, legt de Commissie onverwijld de Raad een voorstel voor met betrekking tot de te nemen maatregelen. De Raad doet een uitspraak met gekwalificeerde meerderheid.

Indien de Raad na afloop van een termijn welke in elke krachtens het onderhavige lid door de Raad goed te keuren akte wordt vastgelegd, maar in geen geval een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf het moment waarop het

voorstel aan hem werd voorgelegd, mag overschrijden, geen uitspraak heeft gedaan, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Slotbepalingen

Artikel 15

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1.1.1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stelt de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De Lid-Staten brengen de Commissie om de twee jaar verslag uit over de praktische tenuitvoerlegging van de bepalingen van de onderhavige richtlijn, met vermelding van de gezichtspunten van de sociale partners. De Commissie informeert het Comité en het tripartite Comité.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE

LIJSTEN VAN IN ARTIKEL 13 BEDOELDE SECTOREN

- Werkplekken
- Werkuitrustingen
- individuele beschermingsmiddelen
- Werkzaamheden met beeldschermapparatuur
- Hanteren van zware lasten welke risico's van lage rugletsel opleveren

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen

Eerste specifieke richtlijn in de zin van artikel 13 van Richtlijn...⁽¹⁾

COM(88) 74 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 11 maart 1988)

(88/C 141/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 118A,

Gezien het voorstel van de Commissie, opgesteld na overleg met het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Overwegende dat in artikel 118A van het EEG-Verdrag wordt bepaald dat de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststelt om de verbetering van met name het arbeidsmilieu te bevorderen, ten einde de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen;

Overwegende dat in artikel 118A voorts wordt aanbevolen om geen administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen die de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen;

Overwegende dat de Mededeling van de Commissie over haar programma inzake de veiligheid, de hygiëne en de

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 73 def.

⁽²⁾ Besluit 74/325/EEG van de Raad (PB nr. L 185 van 9. 7. 1974, blz. 15).

gezondheid op het werk ⁽¹⁾ voorziet in de vaststelling van richtlijnen ter bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers;

Overwegende dat in de Resolutie van de Raad van 21 december 1987 betreffende de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op de arbeidsplaats kennis wordt genomen van het voornemen van de Commissie om op korte termijn aan de Raad minimumvoorschriften voor te leggen betreffende de veiligheid en de gezondheid van werknemers op de arbeidsplaats. Overwegende dat het de taak van de Lid-Staten is om op hun grondgebied zorg te dragen voor de veiligheid en de gezondheid van personen en in het bijzonder van werknemers;

Overwegende dat de voltooiing van de interne markt ⁽²⁾ de vaststelling van op artikel 100A gebaseerde richtlijnen behelst, rekening houdend met de nieuwe aanpak op het gebied van de harmonisatie en normalisatie ⁽³⁾, waarbij ten aanzien van het ontwerp, de vervaardiging of de constructie van producten fundamentele veiligheidseisen worden vastgesteld, waaraan moet worden voldaan om deze binnen de Gemeenschap op de markt en in het vrije handelsverkeer te kunnen brengen, en dat sommige van deze producten voor de arbeidsplaatsen van belang zijn;

Overwegende dat de wetgeving op het gebied van de veiligheid en de gezondheid op het werk van Lid-Staat tot Lid-Staat sterk verschilt en dat de nationale bepalingen ter zake, veelal aangevuld met technische specificaties en/of niet-bindende normen, kunnen leiden tot verschillende beschermingsniveaus inzake de veiligheid en de gezondheid, alsmede op het concurrentievermogen van invloed kunnen zijn;

Overwegende dat de inachtneming van de minimumvoorschriften inzake de veiligheid en de gezondheid op het werk van essentieel belang is om de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te waarborgen en dat deze voorschriften noodzakelijk zijn om tot evenwichtige concurrentieverhoudingen te komen;

Overwegende dat de minimumvoorschriften voor arbeidsplaatsen voornamelijk te bereiken resultaten aangeven; overwegende dat in het kader van de nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie wenselijk is dat men over technische rapporten te beschikt, waarin voornoemde voorschriften uit technisch oogpunt nader zijn uitgewerkt, en aan de hand waarvan kan worden bepaald of er al dan niet van een vermoeden van overeenstemming met de minimumvoorschriften sprake is, en overwegende dat voornoemde technische rapporten in bepaalde gevallen moeten worden aangevuld met verwijzingen naar meetmethoden waarvoor geharmoniseerde normen bestaan;

Overwegende dat het in afwachting van de goedkeuring van de technische rapporten in de zin van de onderhavige richtlijn zaak is om de inachtneming van de minimumvoorschriften te vergemakkelijken door bij wijze van overgangsmaatregel nationale normen over te nemen, nadat door toepassing van een communautaire controleprocedure is nagegaan of deze met de in onderhavige richtlijn bedoelde

minimumvoorschriften in overeenstemming zijn, en dat de dien aanzien het Comité de aangewezen instantie is om de Commissie bij te staan bij de communautaire controle op de conformiteit van de nationale voorschriften;

Overwegende dat in de onderhavige richtlijn een aantal onontbeerlijke minimumvoorschriften ter bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers is opgenomen, daarbij de mogelijkheid om stringenter maatregelen op het gebied van de bescherming van de arbeidsomstandigheden te treffen of te handhaven, voor elke Lid-Staat onverlet latend;

Overwegende dat de sociale partners en met name de werknemersorganisaties bij de technische werkzaamheden in het kader van de onderhavige richtlijn op passende wijze dienen te worden geraadpleegd;

Overwegende dat het aanbeveling verdient om, zoals in de Lid-Staten veelal gebruikelijk is, de verantwoordelijkheid voor de conformiteit met de minimumvoorschriften bij het ontwerp, de constructie en de inrichting van arbeidsplaatsen of samenstellende delen daarvan bij de fabrikanten te leggen;

Overwegende dat het van belang is dat de sociale partners zoveel mogelijk bij de besluitvorming en bij de acties op het gebied van de bescherming van de veiligheid en de gezondheid op de arbeidsplaats worden betrokken, zulks ook op het niveau van de onderneming;

Overwegende dat er een comité moet zijn dat de Commissie bij de tenuitvoerlegging van de in deze richtlijn bedoelde aanvullende maatregelen bijstaat.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD

Doel

Artikel 1

1. In deze richtlijn die een specifieke richtlijn is in de zin van artikel 13 van Richtlijn..., worden minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor de arbeidsplaatsen, als gedefinieerd in artikel 2.
2. De onderhavige richtlijn is niet van toepassing op:
 - transportmiddelen,
 - tijdelijke of mobiele werkterreinen.
3. De onderhavige richtlijn laat voor elke Lid-Staat de mogelijkheid onverlet om stringenter maatregelen op het gebied van de bescherming van de arbeidsomstandigheden te treffen of te handhaven, die verenigbaar zijn met de bepalingen van het Verdrag.

Definities

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- *arbeidsplaats*: elke vaste plaats die bestemd is als permanente locatie voor werkplekken in gebouwen en op het terrein van de onderneming en/of vestiging, met inbegrip van alle voor werknemers toegankelijke ruimten en plaatsen

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 520 def. en resolutie 88/C 28/01 van de Raad (PB nr. C 28 van 3. 2. 1988).

⁽²⁾ *Witboek* — Doc. COM(85) 310 def.

⁽³⁾ Resolutie 85/C 136/01 van de Raad (PB nr. C 136 van 4. 6. 1985)

- *onderneming en/of vestiging*: een tot de overheids- of particuliere sector behorende eenheid die een industriële, agrarische, commerciële, administratieve, dienstverlenende, educatieve of culturele activiteit uitoefent,
- *werknemer*: alle personen die enigerlei arbeid verrichten, met inbegrip van stagiaires en leerlingen.

Arbeidsplaatsen

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om te voorkomen dat de in artikel 1 bedoelde arbeidsplaatsen een bedreiging kunnen vormen voor de gezondheid en de veiligheid van de werknemers en andere daar aanwezige personen, wanneer deze arbeidsplaatsen overeenkomstig hun bestemming worden gebruikt en naar behoren worden onderhouden.
2. De Lid-Staten dragen zorg voor de uit hoofde van lid 1 noodzakelijke controles.

Artikel 4

De arbeidsplaatsen die na inwerkingtreding van de onderhavige richtlijn worden ontworpen, geconstrueerd, ingericht, in gebruik genomen of gebruikt, dienen te voldoen aan de in bijlage I opgenomen minimale veiligheids- en gezondheidsvoorschriften.

Artikel 5

1. Arbeidsplaatsen worden door de Lid-Staten geacht met de in artikel 4 bedoelde minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid in overeenstemming te zijn wanneer deze zijn ontworpen, gebouwd, ingericht of in gebruik genomen overeenkomstig de nationale bepalingen die ten minste rekening houden met de technische rapporten betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid, waarvan de referenties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn gepubliceerd.
2. De Lid-Staten delen aan de Commissie de tekst mee van hun nationale ontwerpen en bepalingen die naar hun oordeel in overeenstemming zijn met de in lid 1 bedoelde technische rapporten, zulks onverminderd het bepaalde in Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften. De Commissie brengt deze teksten onverwijld ter kennis van de Lid-Staten. Overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde procedure deelt zij aan de Lid-Staten de nationale bepalingen mede waarvoor het vermoeden van overeenstemming met de minimale veiligheids- en gezondheidsvoorschriften bestaat. De Commissie publiceert de referenties van deze nationale bepalingen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.
3. Bij ontstentenis van de in lid 1 bedoelde technische rapporten delen de Lid-Staten bij wijze van overgangsmaatregel aan de Commissie de tekst mee van hun nationale ontwerpen en bepalingen die naar hun oordeel in overeenstemming zijn met de in bijlage I bedoelde minimale veiligheids- en gezondheidsvoorschriften, zulks onverminderd het bepaalde in Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op

het gebied van normen en technische voorschriften. De Commissie brengt deze teksten onverwijld ter kennis van de overige Lid-Staten. Overeenkomstig de in artikel 9, lid 2, bedoelde procedure deelt zij aan de Lid-Staten de bepalingen mede waarvoor het vermoeden van overeenstemming met de minimale veiligheids- en gezondheidsvoorschriften bestaat. De Commissie publiceert de referenties van deze nationale bepalingen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de werkgever, onverminderd de op het tijdstip van de inwerkingtreding van de richtlijn geldende nationale bepalingen ter zake van de gezondheid en de veiligheid op het werk, ten aanzien van de bestaande en in gebruik zijnde arbeidsplaatsen de in bijlage II opgenomen minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van de onderhavige richtlijn toepast, alsmede de ergonomische principes in acht neemt.

Artikel 7

Bij wijziging, uitbreiding en/of verbouwing van arbeidsplaatsen na de inwerkingtreding van deze richtlijn dienen de Lid-Staten er zich van te vergewissen dat de werkgever, indien dit redelijkerwijze uitvoerbaar is, de nodige maatregelen treft om te waarborgen dat de uitgevoerde wijziging, uitbreiding en/of verbouwing in overeenstemming is met de desbetreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid, die in bijlage I zijn opgenomen.

Artikel 8

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de werkgever uitsluitend gebruik maakt van arbeidsplaatsen die aan de bepalingen van de onderhavige richtlijn voldoen. De werkgever dient erop toe te zien:
 - dat de wegen naar de uitgangen en nooduitgangen, alsmede de uitgangen en nooduitgangen zelf, vrij worden gehouden zodat er te allen tijde gebruik van kan worden gemaakt,
 - dat zorg wordt gedragen voor het technische onderhoud van de arbeidsplaatsen en dat de geconstateerde gebreken zo snel mogelijk worden hersteld. Indien de gebreken die een ernstig risico opleveren, niet onmiddellijk kunnen worden hersteld, moeten de werkzaamheden worden onderbroken,
 - dat de arbeidsplaatsen worden schoongemaakt, ten einde voor adequate hygiënische omstandigheden te zorgen,
 - dat de ter voorkoming of eliminatie van risico's gebruikte veiligheidsvoorzieningen regelmatig worden onderhouden en dat de werking ervan wordt gecontroleerd.
2. De werknemers of hun vertegenwoordigers worden naar de gezondheids- en veiligheidsaspecten geraadpleegd op basis van bijlage I en/of bijlage II, al naar gelang het geval.

Indien de door de werkgever genomen maatregelen om zich te vergewissen van de veiligheid van de bestaande, in gebruik zijnde of toekomstige arbeidsplaatsen naar het oordeel van de werknemers of hun vertegenwoordigers ontoereikend zijn, kunnen deze een inspectie door de ter zake van de veiligheid en de gezondheid op het werk bevoegde instanties verlangen.

Artikel 9

1. Indien een Lid-Staat of de Commissie van oordeel is dat het ontwerp van een technisch rapport, als bedoeld in artikel 5, niet aan de desbetreffende, in artikel 4 bedoelde minimumvoorschriften voldoet, wendt de Commissie zich tot het in artikel 10 bedoelde Comité, onder opgave van de redenen daarvoor, en raadpleegt in voorkomend geval het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats, opgericht bij het Besluit van de Raad 74/325/EEG, hierna te noemen „Tripartite Comité”.

Na kennis te hebben genomen van het advies van het Comité, gaat de Commissie over tot publikatie van de referentie van het technisch rapport of verzoekt zij om wijziging van het ontwerp.

2. Bij ontvangst van de in artikel 5, lid 2 en 3, bedoelde kennisgevingen gaat de Commissie over tot raadpleging van het Comité en, in voorkomend geval, het „Tripartite Comité”. Na kennis te hebben genomen van het advies van het Comité, deelt de Commissie binnen een termijn van drie maanden aan de Lid-Staten mede of voor de nationale bepaling in kwestie al dan niet het vermoeden van overeenstemming met de minimumvoorschriften bestaat en of deze bepaling dientengevolge al dan niet voor publikatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* in aanmerking komt.

Indien de Commissie of een Lid-Staat van oordeel is dat een nationale bepaling niet langer voldoet aan de voorwaarden om in overeenstemming te worden geacht met de in artikel 4 bedoelde minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid, gaat de Commissie over tot raadpleging van het Comité en, in voorkomend geval, het „Tripartite Comité”. Na van het advies van het Comité kennis te hebben genomen, deelt zij aan de Lid-Staten mede of de nationale bepaling in kwestie nog geacht mag worden aan

de minimumvoorschriften te voldoen en, indien dat niet het geval is, dat deze bepaling niet langer voor publikatie, als bedoeld in artikel 5, lid 1, in aanmerking komt.

Aanpassing van de bijlagen

Artikel 10

1. De Commissie past de bijlagen aan, rekening houdend met:

- de vaststelling van richtlijnen inzake de technische harmonisatie en normalisatie op het gebied van het ontwerp, de vervaardiging of de constructie van delen van arbeidsplaatsen,
- de technische vooruitgang, de ontwikkeling van de internationale voorschriften of specificaties en van de kennis op het gebied van arbeidsplaatsen.

2. Ten behoeve van de aanpassing van de in het eerste lid bedoelde bijlagen wordt de Commissie bijgestaan door een Comité overeenkomstig de in artikel 14 van richtlijn... bedoelde procedure.

Slotbepalingen

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1.1.1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De Lid-Staten brengen om de twee jaar bij de Commissie verslag uit over de tenuitvoerlegging van de bepalingen van de onderhavige richtlijn betreffende arbeidsplaatsen, onder vermelding van het standpunt van de sociale partners. De Commissie informeert het Comité en het Tripartite Comité.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

MINIMUMVOORSCHRIFTEN VOOR ARBEIDSPLAATSEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 4

1. OPMERKING VOORAF

De uit de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voortvloeiende verplichtingen gelden alleen wanneer het genoemde risico voor de desbetreffende arbeidsplaats bestaat.

2. MINIMUMVOORSCHRIFTEN INZAKE VEILIGHEID EN GEZONDHEID VOOR ARBEIDSPLAATSEN

2.0. Stabiliteit en stevigheid

Arbeidsplaatsen moeten zijn ondergebracht in gebouwen waarvan de stabiliteit van de draagconstructie en de stevigheid zijn aangepast aan het gebruik dat ervan wordt gemaakt.

2.1. Elektrische installatie

De elektrische installatie dient zodanig te zijn ontworpen en uitgevoerd dat zij geen brand- en ontploffingsgevaar oplevert en dat de personen op afdoende wijze worden beschermd tegen de ongevallenrisico's die uit directe en indirecte aanraking kunnen voortvloeien.

Bij het ontwerp, de uitvoering en de keuze van het materieel en de beschermingsvoorzieningen dient rekening gehouden te worden met de spanning, externe invloeden en de deskundigheid van de personen die toegang hebben tot delen van de installatie.

2.2. Nooduitgangen

De nooduitgangen moeten het personeel via de kortste weg naar buiten of naar een veiligheidszone voeren.

2.2.1. Bij gevaar moeten alle werkplekken snel en veilig kunnen worden ontruimd.

2.2.2. Het aantal, de locatie en de afmetingen van de nooduitgangen zijn afhankelijk van het gebruik, de uitrusting en het oppervlak van de arbeidsplaatsen, alsmede van het maximum aantal personen dat zich op deze plaatsen mag ophouden.

2.2.3. Deuren van nooduitgangen moeten gemakkelijk en naar buiten toe kunnen worden geopend; schuif- en draaideuren zijn verboden, behalve indien zij in voldoende aantal aanwezig zijn.

2.2.4. De bewegwijzering van de nooduitgangen dient te geschieden overeenkomstig de op Richtlijn 77/756/EEG gebaseerde nationale voorschriften. De gebruikte aanduidingen moeten op geschikte plaatsen worden aangebracht en duurzaam zijn.

2.3. Brandmelding en -bestrijding

2.3.1. Afhankelijk van de omvang, de hoogte en het gebruik van het gebouw, de daarin aanwezige uitrusting en het maximum aantal personen dat zich in het gebouw mag ophouden, moeten alle arbeidsplaatsen worden uitgerust met op de juiste plaatsen aangebrachte brandmelders, een alarmsysteem en de nodige automatische en/of handbediende brandbestrijdingsmiddelen.

2.3.2. De markering van de niet-automatische brandbestrijdingsmiddelen dient te geschieden overeenkomstig de op basis van Richtlijn 77/756/EEG vastgestelde nationale voorschriften. De markeringen dienen op geschikte plaatsen te worden aangebracht en duurzaam te zijn.

2.4. Ventilatie van gesloten ruimten

De lucht in gesloten ruimten moet op natuurlijke of kunstmatige wijze worden verversd met behulp van aangevoerde buitenlucht, zodat de werknemers over voldoende verse lucht beschikken, rekening houdend met de aard van het werk dat zij verrichten.

2.5. Temperatuur in de ruimten

2.5.1. De luchttemperatuur in werkruimten moet uit menselijk oogpunt verantwoord zijn, rekening houdend met de door de werknemers te verrichten taken en te leveren lichamelijke inspanningen.

2.5.2. De temperatuur van verpozingsruimten, ruimten voor personeel in beschikbaarheidsdienst, sanitaire ruimten, kantines en eerstehulp ruimten, moet op de specifieke bestemming van deze ruimten zijn afgestemd.

- 2.5.3. Klimaatregelingsinstallaties mogen niet in de richting van werkplekken blazen of stralen, ten einde te vermijden dat werknemers aan tocht of gevaarlijke temperaturen worden blootgesteld.
- 2.5.4. Ramen, bovenlichten en glazen wanden moeten zodanig zijn geconstrueerd dat een al te grote zoninstraling wordt vermeden.
- 2.6. **Natuurlijke en kunstmatige verlichting van ruimten**
- 2.6.1. Op de arbeidsplaatsen moet, voor zover mogelijk, voldoende daglicht kunnen binnentreden en dienen de nodige voorzieningen voor een toereikende kunstverlichting aanwezig te zijn.
- 2.6.2. Arbeidsplaatsen waar het uitvallen van de kunstverlichting voor de werknemers bepaalde risico's kan opleveren, moeten met een voldoende sterke noodverlichting zijn uitgerust.
- 2.7. **Vloeren, muren en plafonds van ruimten**
- 2.7.1. Vloeren van ruimten moeten vrij zijn van hobbels, putten of gevaarlijke hellingen, zij moeten vast, stabiel en slipvrij zijn en uit hygiënisch oogpunt op adequate wijze kunnen worden schoongemaakt, rekening houdend met het gebruik dat van deze ruimten wordt gemaakt.
- 2.7.2. Het oppervlak van muren en plafonds van ruimten moet van zodanige aard zijn dat deze uit hygiënisch oogpunt op adequate wijze kunnen worden schoongemaakt en onderhouden.
- 2.7.3. Transparante of lichtdoorlatende wanden, en met name volledig glazen wanden, in ruimten of in de omgeving van werkplekken en routes moeten van veiligheidsmaterialen zijn vervaardigd of op zodanige wijze van die werkplekken en routes zijn afgescheiden dat de werknemers niet met deze wanden in aanraking kunnen komen en ook niet gewond kunnen raken wanneer deze breken.
- 2.8. **Ramen en verticale verlichting van de ruimten**
- 2.8.1. Ramen, verticale verlichting en ventilatie-inrichtingen moeten door de werknemers vanaf een volkomen veilige plaats kunnen worden geopend, gesloten, geregeld en vastgezet. In geopende stand mogen zij geen gevaar opleveren voor de werknemers. Ramen die niet geopend kunnen worden, zijn alleen toegestaan wanneer de productie zulks vereist en wanneer voor voldoende luchtverversing en kunstverlichting is gezorgd.
- 2.8.2. Ramen en verticale verlichting moeten zodanig zijn ontworpen of uitgerust dat zij kunnen worden schoongemaakt zonder gevaar voor de werknemers die dit werk verrichten, en voor de werknemers die zich in en om de gebouwen bevinden.
- 2.9. **Deuren, poorten en automatische deuren**
- 2.9.1. De locatie, het aantal en de afmetingen van deuren en poorten zijn afhankelijk van de aard en de bestemming van de ruimten.
- 2.9.2. Klapdeuren moeten transparant zijn of van transparante panelen zijn voorzien.
- 2.9.3. Als de transparante of lichtdoorlatende oppervlakken van deuren en poorten niet van onbreekbaar materiaal zijn vervaardigd en als het gevaar bestaat dat werknemers gewond raken als een deur breekt, moeten deze oppervlakken tegen inslaan worden beveiligd.
- 2.9.4. Schuifdeuren moeten voorzien zijn van een veiligheidssysteem waardoor zij niet uit hun rails kunnen lopen of omvallen.
- 2.9.5. Deuren en poorten die naar boven toe opengaan, moeten voorzien zijn van een veiligheidssysteem waardoor zij niet kunnen terugvallen.
- 2.9.6. Deuren in vluchtwegen dienen op een geschikte wijze te worden gemarkeerd. Deze deuren moeten zonder speciale hulp te allen tijden van binnenuit geopend kunnen worden wanneer de arbeidsplaatsen bemand zijn, en dienen naar buiten toe open te gaan.
- 2.9.7. In de onmiddellijke nabijheid van poorten die hoofdzakelijk voor het verkeer van voertuigen zijn bestemd, dienen zich deuren voor voetgangers te bevinden.
- 2.9.8. Automatische deuren en poorten moeten zodanig functioneren dat zij voor de werknemers geen risico's opleveren. Zij moeten uitgerust zijn met gemakkelijk herkenbare en toegankelijke noodstopinrichtingen en moeten ook met de hand kunnen worden geopend.

- 2.10. **Routes in gebouwen — gevare zones**
- 2.10.1. Routes, met inbegrip van trappen, vaste ladders en laadplatforms, moeten zodanig worden gekozen en berekend, dat deze gemakkelijk, veilig en overeenkomstig hun bestemming door voetgangers en voertuigen kunnen worden gebruikt, en dat de werknemers die in de buurt van die routes werken, geen enkel risico lopen.
- 2.10.2. Bij het bepalen van de afmetingen van voor het verkeer van personen en/of goederen bestemde routes moet uitgegaan worden van het mogelijke aantal gebruikers en het soort onderneming. Wanneer op de routes transportmiddelen worden gebruikt, moeten de voetgangers zich op veilige afstand kunnen houden.
- 2.10.3. De voor voertuigen bestemde routes moeten deuren, poorten, doorgangen voor voetgangers, gangen en trappen op voldoende afstand passeren.
- 2.10.4. Voor zover het gebruik en de uitrusting van ruimten dat noodzakelijk maken om de veiligheid van de werknemers te garanderen, moeten de routes binnen werk- en opslagruimten duidelijk worden afgebakend.
- 2.10.5. Arbeidsplaatsen waar door de aard van het werk zones voorkomen met valgevaar voor werknemers of gevaar voor vallende voorwerpen, dienen, voor zover mogelijk, te worden uitgerust met voorzieningen die de werknemers de toegang tot deze zones beletten.
- 2.11. **Specifieke maatregelen voor roltrappen en rolpaden**
- Roltrappen moeten zodanig functioneren dat ze voor de werknemers geen ongevalrisico opleveren. Ze dienen met gemakkelijk herkenbare en toegankelijke noodstopvoorzieningen te zijn uitgerust.
- 2.12. **Laadplatforms**
- 2.12.1. Laadplatforms moeten breed genoeg zijn, rekening houdend met de afmetingen van de te vervoeren ladingen.
- 2.12.2. Laadplatforms moeten over ten minste één uitgang beschikken. Voor zover dat technisch mogelijk is, dienen laadplatforms die een bepaalde lengte overschrijden, aan beide uiteinden een uitgang te hebben.
- 2.13. **Afmetingen en luchtvolume van ruimten, bewegingsruimte op de werkplek**
- 2.13.1. De oppervlakte, de hoogte en het minimale luchtvolume van de werkruimten moeten toereikend zijn.
- 2.13.2. De afmetingen van het vrije, ongemeubileerde oppervlak van de arbeidsplaats moeten zodanig worden gekozen dat het personeel bij zijn taakuitoefening over voldoende bewegingsruimte beschikt. Indien door omstandigheden die specifiek zijn voor het betrokken bedrijf, niet aan deze eis kan worden voldaan, moet de werknemer op een andere plaats dicht bij zijn werkplek over voldoende vrije ruimte kunnen beschikken.
- 2.14. **Verpozingsruimten**
- 2.14.1. Vanaf een bepaald aantal personeelsleden of wanneer het in verband met de gezondheid van de werknemers of de aard van de werkzaamheden noodzakelijk is, moeten de werknemers de beschikking hebben over een gemakkelijk toegankelijke verpozingsruimte. Dit geldt niet voor personeel dat werkzaam is in kantoorruimten of soortgelijke werkruimten die tijdens werkonderbrekingen dezelfde ontspanningsmogelijkheden bieden.
- 2.14.2. Verpozingsruimten moeten voldoende ruim bemeten zijn en uitgerust met een voldoende aantal stoelen en tafels, rekening houdend met het aantal werknemers.
- 2.14.3. In verpozingsruimten voor het personeel dienen passende maatregelen te worden getroffen ter bescherming van niet-rokers.
- 2.14.4. Indien de werktijd regelmatig en frequent wordt onderbroken en er geen verpozingsruimten voorhanden zijn, moet het personeel de beschikking krijgen over andere ruimten waar het zich tijdens werkonderbrekingen kan ophouden; tevens dienen in deze ruimten de nodige voorzieningen te worden getroffen ter bescherming van niet-rokers.

- 2.15. **Sanitaire en andere voorzieningen**
- 2.15.1. *Kleedkamers en garderobekasten*
- 2.15.1.1. Indien de werknemers speciale werkkleding moeten dragen en men van hen om redenen van gezondheid of fatsoen niet kan verlangen dat zij zich elders verkleden, moeten er aparte kleedkamers voor mannen en vrouwen beschikbaar worden gesteld.
- 2.15.1.2. In ondernemingen waar de werknemers tijdens hun werk aan hoge temperaturen blootstaan, moeten de kleedkamers zich dichtbij de werkplekken bevinden.
- 2.15.1.3. Kleedkamers moeten voldoende ruim bemeten zijn en zodanig worden uitgerust dat elke werknemer zijn kleding tijdens de werktijd achter slot en grendel kan bewaren.
Indien de omstandigheden zulks vereisen (gevaarlijke stoffen, vocht, vuil), dienen voor werkkleding en persoonlijke kleding afzonderlijke kasten beschikbaar te zijn.
- 2.15.1.4. Wanneer er in de zin van punt 2.16.1.1 geen kleedkamers nodig zijn, moet elke werknemer beschikken over een ruimte om zijn kleding op te hangen.
- 2.15.2. *Wasruimten en wastafels*
- 2.15.2.1. Wanneer dit vanwege de aard van de werkzaamheden of om redenen van hygiëne noodzakelijk is, dienen wasruimten ter beschikking van het personeel te staan. Er moeten aparte wasruimten zijn voor mannen en vrouwen.
- 2.15.2.2. De wasruimten moeten voldoende ruim bemeten zijn en voorzien van de nodige faciliteiten (warm water indien nodig) om iedere werknemer in staat te stellen zich onder hygiënisch verantwoorde omstandigheden te wassen.
- 2.15.2.3. Wanneer er in de zin van punt 2.15.2.1. geen wasruimten vereist zijn, dienen wasbakken met stromend water (warm water indien nodig) in de buurt van de werkplekken te worden aangebracht.
- 2.15.3. *Toiletten en wastafels*
- Werknemers dienen in de buurt van hun werkplek te beschikken over afgescheiden ruimten met een voldoende aantal toiletten en wastafels.
- 2.16. **Eerstehulpvoorzieningen**
- 2.16.1. Op plaatsen met een verhoogd ongevalrisico en groot aantal werknemers, dient een eerstehulp post aanwezig te zijn.
- 2.16.2. Deze post dient op adequate wijze te zijn uitgerust, gemakkelijk bereikbaar te zijn en overeenkomstig de op Richtlijn 77/756/EEG gebaseerde nationale voorschriften te zijn gemarkeerd. De gebruikte aanduidingen dienen op geschikte plaatsen te zijn aangebracht en duurzaam te zijn.
- 2.17. **Gehandicapten**
- Bij de inrichting van de arbeidsplaatsen dient in voorkomend geval met gehandicapte werknemers rekening te worden gehouden.
- 2.18. **Arbidsplaatsen in de open lucht (bijzondere bepalingen)**
- 2.18.1. Arbidsplaatsen, routes en andere locaties of installaties in de open lucht waar werknemers werkzaam zijn, moeten zodanig zijn ontworpen dat het verkeer van personen en voertuigen er veilig doorgang kan vinden.
Artikel 12, 15 en 16 zijn eveneens van toepassing op de belangrijkste routes op het bedrijfsterrein (routes naar vaste werkplekken, de voor het periodieke onderhoud en de bewaking van de installaties van de onderneming gebruikte routes, laadplatforms).
Het bepaalde in punt 2.10. is eveneens van toepassing op de arbidsplaatsen in de open lucht.
- 2.18.2. Wanneer er onvoldoende daglicht is, dienen arbidsplaatsen in de open lucht kunstmatig te worden verlicht.
- 2.18.3. Werkplekken in de open lucht dienen, voor zover mogelijk, zodanig te worden ingericht dat de betrokken werknemers tegen ongunstige weersinvloeden worden beschermd.

BIJLAGE II

MINIMUMVOORSCHRIFTEN VOOR ARBEIDSPLAATSEN, ALS BEDOELD IN ARTIKEL 6

De in deze bijlage opgenomen bepalingen zijn slechts van toepassing wanneer het genoemde risico op de betreffende arbeidsplaats bestaat.

1. De arbeidsplaatsen moeten worden ondergebracht in structuren waarvan de stabiliteit en de stevigheid zijn aangepast aan het gebruik dat ervan wordt gemaakt.
2. De nooduitgangen moeten het personeel via de kortste weg naar buiten of naar een veiligheidszone voeren. Bij gevaar moeten alle arbeidsplaatsen snel en veilig kunnen worden ontruimd; er dienen voldoende vluchtwegen en nooduitgangen voorhanden te zijn.

De deuren van nooduitgangen moeten gemakkelijk en naar buiten toe kunnen worden geopend, schuif- en draaideuren zijn verboden.

De bewegwijzering van de nooduitgangen dient te geschieden overeenkomstig de op Richtlijn 77/756/EEG gebaseerde nationale voorschriften. De bewegwijzering moet op de juiste plaatsen worden aangebracht en duurzaam zijn.

3. Arbeidsplaatsen moeten met adequate eerstehulp- en brandbestrijdingsmiddelen zijn uitgerust. Om aan te geven waar deze zich bevinden, dienen geschikte, op de juiste plaatsen aangebrachte en duurzame markeringen te worden gebruikt.
4. Arbeidsplaatsen waar door de aard van het werk zones met valgevaar voor werknemers of gevaar voor vallende voorwerpen voorkomen, dienen, voor zover mogelijk, te zijn uitgerust met voorzieningen die de werknemers de toegang tot deze zones beletten.
5. Ruimten waar werknemers bij het uitvallen van de kunstverlichting aan bijzondere risico's zijn blootgesteld, dienen evenals de vlucht- en andere wegen, met een voldoende sterke noodverlichting te zijn uitgerust.
6. Klapdeuren moeten transparant zijn of van transparante panelen zijn voorzien.
7. Arbeidsplaatsen moeten zodanig worden ingericht dat het verkeer van personen en voertuigen er veilig doorgang kan vinden.
8. Arbeidsplaatsen dienen zodanig te worden ingericht dat de werknemers in de buurt van hun werkplek over afgescheiden ruimten met een voldoende aantal toiletten en wastafels beschikken.
9. In verpozingsruimten voor het personeel dienen de nodige voorzieningen te worden getroffen ter bescherming van niet-rokers.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen

COM(88) 157 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 14 april 1988)

(88/C 141/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,
Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,
In samenwerking met het Europese Parlement,
Overwegende dat de maatregelen dienen te worden vastgesteld die binnen een op 31 december 1992 verstrij-

kend tijdvak tot de geleidelijke totstandkoming van de interne markt moeten leiden dat deze interne markt uit een ruimte zonder grenzen bestaat, in welke ruimte vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is verzekerd;

Overwegende dat in verscheidene Lid-Statens reeds een aantal jaren voor tal van persoonlijke beschermingsmiddelen voorschriften en normen van kracht zijn, waaraan verscheidene beweegredenen, zoals de gezondheid, de arbeidsveiligheid en de bescherming van de gebruikers, ten grondslag liggen;

Overwegende dat deze voorschriften en normen vaak zeer gedetailleerde bepalingen bevatten ten aanzien van de eisen die aan het ontwerp, de fabricage, de kwaliteit, de beproeving en de certificering van persoonlijke beschermingsmiddelen worden gesteld, ten einde personen tegen verwondingen en ziekten te beschermen;

Overwegende dat met name de bepalingen inzake de arbeidsveiligheid het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen voorschrijven; dat er tal van voorschriften zijn op grond waarvan de werkgever verplicht is zijn personeel de beschikking te geven over adequate persoonlijke beschermingsmiddelen, als de, bij voorkeur toe te passen, collectieve beschermingsmiddelen ontbreken of ontoereikend zijn;

Overwegende dat de nationale voorschriften betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen van Lid-Staat tot Lid-Staat onderling aanzienlijk kunnen verschillen; dat zij derhalve een handelsbelemmering kunnen vormen, hetgeen voor de totstandbrenging en het functioneren van de Gemeenschappelijke Markt rechtstreekse gevolgen heeft;

Overwegende dat die uiteenlopende nationale voorschriften dienen te worden geharmoniseerd, ten einde het vrije verkeer van deze producten te waarborgen, hetgeen evenwel niet mag leiden tot verlaging van de huidige beschermingsniveaus in de Lid-Statens, indien deze gerechtvaardigd zijn, doch, zo nodig, verder tot een verhoging daarvan;

Overwegende dat met in deze richtlijn gegeven voorschriften voor het ontwerp en de fabricage van persoonlijke beschermingsmiddelen, die met name van fundamenteel belang zijn bij het streven naar een veiliger werkomgeving, niet wordt vooruit gelopen op de voorschriften inzake het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen en de maatregelen ten behoeve van de gezondheid en veiligheid van de werknemers op de werkplek;

Overwegende dat deze richtlijn alleen de wezenlijke vereisten behelst waaraan persoonlijke beschermingsmiddelen moeten voldoen; dat het, om gemakkelijker te kunnen aantonen dat aan die wezenlijke vereisten is voldaan, van groot belang is dat er op Europees niveau geharmoniseerde normen zijn die onder meer betrekking hebben op het ontwerp, de fabricage, de specificaties en de beproeving van de persoonlijke beschermingsmiddelen, en die een zodanige strekking hebben dat van persoonlijke beschermingsmiddelen die aan deze normen voldoen, mag

worden aangenomen dat zij aan de wezenlijke vereisten van deze richtlijn voldoen; dat deze op Europees niveau geharmoniseerde normen door particuliere instellingen worden opgesteld en dat zij hun karakter van niet-verbindende tekst dienen te behouden; dat de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) en het Europees Comité voor Elektronische Normalisatie (Cenelec) daartoe zijn erkend als bevoegde instellingen voor de vaststelling van geharmoniseerde normen overeenkomstig de op 13 november 1984 bekrachtigde algemene richtsnoeren voor de samenwerking tussen de Commissie en deze beide instellingen; dat onder een geharmoniseerde norm in de zin van deze richtlijn wordt verstaan een tekst met technische specificaties (Europese norm of harmonisatiedocument) die in opdracht van de Commissie, overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽¹⁾ alsmede krachtens bovengenoemde algemene richtsnoeren door een van beide of beide instellingen is aangenomen;

Overwegende dat het, in afwachting van de vaststelling van geharmoniseerde normen in de zin van deze richtlijn, die, gezien de omvang van het toepassingsgebied, zeer talrijk zijn, zodat aan het opstellen van deze normen binnen de voor de totstandbrenging van de interne markt gestelde tijd een grote hoeveelheid werk verbonden is, wenselijk is voorlopig, met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag, de „status quo”-regeling inzake de conformiteit aan de nationale normen voor persoonlijke beschermingsmiddelen, waarvoor op de datum, waarop deze richtlijn wordt vastgesteld, nog geen geharmoniseerde norm bestaat, te handhaven;

Overwegende dat, gezien de algemene en horizontale rol van het krachtens artikel 5 van Richtlijn 83/189/EEG opgerichte permanent comité in het gemeenschappelijk normalisatiebeleid, en meer in het bijzonder de rol bij het formuleren van verzoeken om normen vast te stellen en bij het functioneren van „status-quo”-regeling inzake de Europese normalisatie, dit comité het eerst aangewezen orgaan is om bij de communautaire controle op de overeenstemming van de geharmoniseerde normen de Commissie bij te staan;

Overwegende dat bij de normalisatie en de beheerswerkzaamheden met betrekking tot deze richtlijn dient te worden gezorgd voor voldoende overleg met de sociale partners, met name met de werknemersorganisaties;

Overwegende dat het nodig is op de naleving van deze technische voorschriften controle uit te oefenen, ten einde gebruikers en derden doelmatig te beschermen; dat de bestaande controleprocedures van Lid-Staat tot Lid-Staat aanzienlijke verschillen kunnen vertonen; dat het ter vermijding van veelvuldige controles, die even zovele belemmeringen zouden vormen voor het vrije verkeer van persoonlijke beschermingsmiddelen, wenselijk is de door de Lid-Statens uitgevoerde controles onderling te erkennen; dat het, om de erkenning van die controles te bevorderen, met name wenselijk is dat in geharmoniseerde communautaire procedures en in geharmoniseerde criteria wordt voorzien, op grond waarvan wordt bepaald welke instellingen met onderzoek, toezicht en controle, worden belast.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied, het in de handel brengen en het vrij verkeer

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op de persoonlijke beschermingsmiddelen hierna te noemen „beschermingsmiddelen”. Zij bevat de voor het in de handel brengen en het vrij verkeer binnen de Gemeenschap geldende voorwaarden, alsmede de fundamentele veiligheidsvoorschriften waaraan beschermingsmiddelen moeten voldoen om de veiligheid van de gebruiker te verzekeren en zijn gezondheid te beschermen.

2. In deze richtlijn wordt onder beschermingsmiddel een uitrustingsstuk of middel verstaan dat een persoon draagt om zich tegen één of meer gevaren die zijn gezondheid en veiligheid kunnen bedreigen, te beschermen.

Als beschermingsmiddel wordt ook beschouwd:

- a) een uitrusting samengesteld uit verscheidene uitrustingsstukken of -middelen, welke een persoon draagt om zich tegen één of meer gevaren die zijn gezondheid en veiligheid kunnen bedreigen, te beschermen;
- b) een uitrustingsstuk of beschermingsmiddel dat al of niet onlosmakelijk verbonden is met een niet-beschermende persoonlijke uitrusting die door een persoon wordt gedragen of vastgehouden bij het bedrijven van een bepaalde activiteit;
- c) verwisselbare onderdelen van een beschermingsmiddel die voor de goede werking ervan onontbeerlijk zijn.

3. Als integrerend bestanddeel van een beschermingsmiddel wordt beschouwd ieder samen met het beschermingsmiddel in de handel gebracht verbindingssysteem dat het beschermingsmiddel aan een externe voorziening verbindt, zelfs wanneer het verbindingssysteem van de tijdsduur dat de gebruiker aan het risico, onderscheidenlijke de risico's, is blootgesteld, niet ononderbroken behoeft te worden gedragen of meegevoerd.

4. Buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen:

- beschermingsmiddelen die onder een andere EEG-richtlijn vallen met dezelfde doelstellingen ten aanzien van het in de handel brengen, het vrij verkeer en de veiligheid als deze richtlijn,
- ongeacht de bovengenoemde reden van uitsluiting van het toepassingsgebied: de in de lijst met uitzonderingen van bijlage I genoemde soorten en typen beschermingsmiddelen.

Artikel 2

1. De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 1 bedoelde beschermingsmiddelen slechts in de handel kunnen worden gebracht dan wel in gebruik genomen, als met deze middelen zonder

gevaar voor de veiligheid of gezondheid van andere personen, huisdieren of goederen, de veiligheid en de gezondheid van de gebruiker kan worden verzekerd en zijn gezondheid beschermd, wanneer zij behoorlijk worden onderhouden en overeenkomstig hun gebruiksdoel gebruikt.

2. Deze richtlijn laat de Lid-Staten vrij om, met inachtneming van het Verdrag, de voorschriften in te voeren die zij nodig achten om voor de bescherming van de gebruiker zorg te dragen, voor zover dit bij de beschermingsmiddelen niet leidt tot afwijkingen ten opzichte van de bepalingen in deze richtlijn.

3. De Lid-Staten verhinderen niet dat op jaarbeurzen, tentoonstellingen, enzovoorts, beschermingsmiddelen ten toon worden gesteld die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, mits duidelijk op een bord wordt aangegeven dat de betreffende beschermingsmiddelen niet aan de richtlijn voldoen en niet mogen worden gekocht en/of hoe dan ook worden gebruikt, ook niet voor proeven op personen, alvorens zij door de fabrikant of door zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde aan de eisen van de richtlijn zijn aangepast.

Artikel 3

1. De in artikel 1 bedoelde beschermingsmiddelen moeten aan de wezenlijke veiligheidsvereisten in bijlage II voldoen.

2. De in artikel 8, lid 2, bedoelde beschermingsmiddelen beantwoorden aan:

- hetzij de daarop betrekking hebbende nationale normen, waarin de geharmoniseerde normen, waarvan de referenties in het „*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*” zijn gepubliceerd, zijn overgenomen,
- hetzij andere technische specificaties, mits de beschermingsmiddelen op grond hiervan een beschermingsniveau bieden dat gelijkwaardig is aan het in de wezenlijke veiligheidsvereisten omschreven niveau; een en ander dient overeenkomstig de procedure van artikel 10, lid 3, door een erkende keuringsinstelling als bedoeld in artikel 9 te worden beoordeeld.

3. Op de in artikel 8, lid 2, bedoelde beschermingsmiddelen, waarvoor geharmoniseerde normen ontbreken, kunnen voorlopig, doch uiterlijk tot en met 31 december 1992, de nationale regelingen van toepassing blijven, die op de datum waarop deze richtlijn wordt aangenomen, van kracht zijn, op voorwaarde dat deze regelingen met de bepalingen van het Verdrag in overeenstemming zijn.

Artikel 4

1. De Lid-Staten mogen het in de handel brengen van beschermingsmiddelen of onderdelen van beschermingsmiddelen die voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn en van het „EG”-merkteken zijn voorzien, noch verbieden, noch beperken, noch verhinderen.

2. De Lid-Staten mogen het in de handel brengen van niet van het „EG”-merkteken voorziene onderdelen van beschermingsmiddelen, die in beschermingsmiddelen

moeten worden aangebracht, noch verbieden, noch beperken, noch verhinderen mits deze onderdelen geen wezenlijke onderdelen zijn die voor de goede werking van de beschermingsmiddelen onmisbaar zijn.

Artikel 5

De Lid-Staten nemen aan dat beschermingsmiddelen aan de in artikel 3 bedoelde wezenlijke veiligheidsvereisten voldoen, indien zij van het „EG”-merkteken zijn voorzien, waarmee wordt aangegeven dat zij voldoen aan:

- de daarop betrekking hebbende nationale normen, waarin de geharmoniseerde normen, waarvan de referenties in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekend gemaakt zijn overgenomen. De Lid-Staten maken de referenties van deze nationale normen bekend,
- of andere technische specificaties, waarmee een beschermingsniveau wordt verkregen dat gelijkwaardig is aan het in de wezenlijke veiligheidsvereisten van deze richtlijn omschreven niveau.

Artikel 6

Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van mening is, dat de in artikel 5 bedoelde geharmoniseerde normen niet of niet meer volledig aan de in artikel 5 bedoelde desbetreffende wezenlijke vereisten voldoen, legt de Commissie of de Lid-Staat de aangelegenheid met een toelichting aan het bij Richtlijn 83/189/EEG opgericht Permanent Comité, hierna het „comité” genoemd, voor. Het comité brengt met spoed advies uit.

Aan de hand van het advies van het comité stelt de Commissie de Lid-Staten ervan in kennis dat zij al dan niet de betreffende normen uit de in artikel 5, bedoelde publikaties moeten verwijderen.

Artikel 7

1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat beschermingsmiddelen, die van het „EG”-merkteken zijn voorzien en overeenkomstig hun gebruiksdoel worden gebruikt, voor de veiligheid van personen, huisdieren of goederen een gevaar kunnen betekenen, neemt hij alle nodige maatregelen om deze beschermingsmiddelen uit de handel te nemen, dan wel het in de handel brengen of het vrije verkeer ervan te verbieden.

De Lid-Staat stelt de Commissie onmiddellijk van deze maatregel in kennis en geeft de redenen voor zijn besluit aan, met name of het gebrek aan overeenstemming voortvloeit uit:

- a) de niet-inachtneming van de in artikel 3 bedoelde wezenlijke vereisten;
- b) een verkeerde toepassing van de in artikel 5 bedoelde normen;
- c) een leemte in de in artikel 5 bedoelde normen zelf.

2. De Commissie treedt zo spoedig mogelijk met de betrokken partijen in overleg. Wanneer de Commissie na afloop van het overleg vaststelt dat de maatregel gerechtvaardigd is, stelt zij de Lid-Staat die haar heeft genomen en

de overige Lid-Staten daarvan in kennis. Wanneer de grond van het in lid 1 bedoelde besluit een leemte in de normen is, legt de Commissie, indien de Lid-Staat die het besluit heeft genomen het wil handhaven, de aangelegenheid aan het comité voor, en leidt zij de in artikel 6 bedoelde procedures in.

3. Wanneer een beschermingsmiddel dat niet in overeenstemming is, van het „EG”-merkteken is, neemt de bevoegde Lid-Staat passende maatregelen tegen degene die het merkteken heeft aangebracht en stelt hij de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan in kennis.

4. De Commissie vergewist zich ervan dat de Lid-Staten van het verloop en de uitkomsten van de in dit artikel bedoelde procedure op de hoogte worden gehouden.

HOOFDSTUK II

Certificatieprocedures

Artikel 8

1. Alvorens een beschermingsmiddel in de handel wordt gebracht, moet de fabrikant, of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde, de in deel I van bijlage III genoemde documenten bijeenbrengen om deze, indien nodig, aan de bevoegde autoriteiten te kunnen voorleggen.

2. Alvorens tot seriefabricage van andere dan in lid 3 bedoelde beschermingsmiddelen wordt overgegaan, moet de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde een model aan het „EG”-typeonderzoek als bedoeld in artikel 10 onderwerpen.

3. Van het „EG”-typeonderzoek zijn vrijgesteld de op een eenvoudig ontwerp berustende modellen beschermingsmiddelen, waarvan de gebruiker bij zeer geringe risico's die vanwege hun gradueel effect tijdig en zonder dat de gebruiker gevaar loopt, kunnen worden opgemerkt, zelf de doeltreffendheid kan beoordelen.

Tot deze categorie behoren modellen beschermingsmiddelen die moeten worden gebruikt bij huishoudelijke werkzaamheden, naaien, tuinieren, tegen zonnestraling, slecht weer en vlekken.

4. In serie vervaardigde beschermingsmiddelen worden, alvorens zij in de handel worden gebracht, onderworpen aan:

- a) de in artikel 11 bedoelde „EG”-keuring, wanneer het gaat om beschermingsmiddelen van complex ontwerp die de gebruiker tegen dodelijke gevaren, waarvan hij de acute effecten niet tijdig kan onderkennen, moeten beschermen. Tot deze categorie behoren:

- uitrusting voor werkzaamheden in atmosferen waar ademen niet mogelijk is door gebrek aan zuurstof en/of sterke verontreiniging met zeer toxische of radiotoxische stoffen, die behalve op de luchtwegen

- ook nog op andere lichaamsdelen een schadelijke uitwerking kunnen hebben,
- uitrusting voor werkzaamheden in hete omgevingen, waarin de luchttemperatuur de 100° C kan overschrijden, met of zonder vlammen of grote hoeveelheden wegvliegend gesmolten materiaal,
 - uitrusting voor werkzaamheden in koude omgevingen, waarin de luchttemperatuur beneden de — 50° C kan liggen;
- b) voor ieder beschermingsmiddel dat niet onder de in punt a) bedoelde categorie valt, is de „EG”-verklaring van overeenstemming van de fabrikant vereist.

Artikel 9

1. Iedere Lid-Staat deelt de Commissie en de overige Lid-Staten mede welke erkende instellingen met de tenuitvoerlegging van de certificatieprocedures als bedoeld in artikel 8 zijn belast. De Commissie maakt, ter informatie, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, de lijst van deze instellingen, alsmede het aan deze toegekende nummer, en draagt zorg voor de bijwerking daarvan.
2. In bijlage III, deel II, staan de minimumcriteria vermeld waaraan de Lid-Staten zich bij de erkenning van genoemde instellingen moeten houden.
3. Een Lid-Staat die een instelling heeft erkend, moet deze erkenning intrekken, indien hij vaststelt dat genoemde instelling niet langer aan de in bijlage III, deel II bedoelde criteria voldoet. Hij stelt de Commissie en de overige Lid-Staten onmiddellijk daarvan in kennis.

„EG”-typeonderzoek

Artikel 10

Het „EG”-typeonderzoek is de procedure volgens welke de erkende keuringsinstelling vaststelt en verklaart dat het model beschermingsmiddel voldoet aan de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn.

1. De aanvraag voor een „EG”-typeonderzoek wordt door de fabrikant of diens gevolmachtigde bij één enkele erkende keuringsinstelling voor het betreffende model ingediend. De gevolmachtigde moet in de Gemeenschap gevestigd zijn.
2. De aanvraag omvat:
 - naam en adres van de fabrikant of diens gevolmachtigde, alsmede de plaats van fabricage van de beschermingsmiddelen;
 - het technisch fabricagedossier als bedoeld in bijlage III, paragraaf I;

Zij gaat vergezeld van een passend aantal exemplaren van het te keuren model.

3. De erkende keuringsinstelling verricht het „EG”-typeonderzoek op de hieronder beschreven wijze:

- a) zij bestudeert het technisch fabricagedossier om de juistheid ervan na te gaan; in het geval van technische specificaties andere dan die van de geharmoniseerde normen, als bedoeld in artikel 3, lid 2, wordt erop toegezien dat deze met de wezenlijke veiligheidsvereisten in overeenstemming zijn;
- b) bij het onderzoek van het model:
 - gaat de keuringsinstelling na of het overeenkomstig het technisch fabricagedossier is uitgevoerd en of het volkomen veilig voor zijn gebruiksdoel kan worden gebruikt,
 - controleert de keuringsinstelling aan de hand van de nodige onderzoeken en proeven de overeenstemming van het model met de desbetreffende normen of andere technische specificaties en/of de wezenlijke vereisten.

4. Indien het model aan de desbetreffende bepalingen voldoet, stelt de keuringsinstelling een verklaring van „EG”-typeonderzoek op, en stelt de aanvrager daarvan in kennis. De verklaring bevat de bevindingen van het onderzoek, vermelding van de eventuele voorwaarden die aan de verklaring zijn verbonden en de voor identificatie van het erkende model benodigde beschrijvingen en tekeningen.

De Commissie, de overige erkende keuringsinstellingen en de overige Lid-Staten kunnen een copie van de verklaring verkrijgen en, na een met redenen omkleed verzoek, een copie van het technisch fabricagedossier, alsmede de verslagen van de verrichte onderzoeken en proeven.

5. De keuringsinstelling die de afgifte van een „EG”-verklaring van typeonderzoek weigert, stelt de overige erkende keuringsinstellingen daarvan op de hoogte. De keuringsinstelling die een „EG”-verklaring van typeonderzoek intrekt, stelt de Lid-Staat, die deze heeft afgegeven, daarvan op de hoogte. Deze stelt de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan op de hoogte en zet de redenen van dat besluit uiteen.

„EG”-keuring

Artikel 11

1. De „EG”-keuring heeft tot doel de gefabriceerde beschermingsmiddelen te controleren op overeenstemming met het erkende model en deze te certificeren. De keuring wordt door de keuringsinstelling die de „EG”-verklaring van typeonderzoek heeft opgesteld overeenkomstig de onderstaande bepalingen verricht.
2. De keuring van partijen beschermingsmiddelen die door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde worden aangeboden, geschiedt regelmatig. De partijen gaan vergezeld van de „EG”-verklaring van typeonderzoek als bedoeld in artikel 10.
3. Bij het keuren van een partij gaat de keuringsinstelling na of de beschermingsmiddelen overeenkomstig het technisch fabricagedossier zijn vervaardigd en gecontro-

leerd en verricht op exemplaren uit de partij de nodige proeven; deze instelling geeft een „EG”-keuringscertificaat af.

„EG”-verklaring van overeenstemming

Artikel 12

De „EG”-verklaring van overeenstemming is de procedure waarbij de fabrikant die aan artikel 8, lid 4, onder b), heeft voldaan:

1. met het oog op eventuele voorlegging aan de bevoegde instanties een verklaring opstelt, waarin hij verklaart dat de exemplaren van een in de handel gebracht beschermingsmiddel aan de wezenlijke vereisten in deze richtlijn voldoen;
2. op ieder exemplaar van voornoemd model beschermingsmiddel het „EG”-overeenstemmingsmerkteken als bedoeld in artikel 13 aanbrengt.

HOOFDSTUK III

„EG”-merkteken

Artikel 13

1. Het „EG”-merkteken bestaat uit de afkorting „EG” gevolgd door de twee laatste cijfers van het jaar waarin het merkteken is aangebracht en in geval van betrokkenheid van een erkende keuringsinstelling, van het in artikel 9, lid 1, bedoelde nummer.

Het model „EG”-merkteken dat in geval van betrokkenheid van een erkende keuringsinstelling moet worden gebruikt en het in de overige gevallen te gebruiken model zijn weergegeven in bijlage IV.

2. Het „EG”-merkteken moet zichtbaar, leesbaar en voor de redelijkerwijs te verwachten levensduur van het

beschermingsmiddel onuitwisbaar op het beschermingsmiddel en de verpakking worden aangebracht.

3. Het is verboden op de beschermingsmiddelen merktekens of opschriften aan te brengen die met het „EG”-merkteken kunnen worden verward.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 14

Ieder besluit van een Lid-Staat dat ter uitvoering van deze richtlijn wordt genomen, wordt nauwkeurig met redenen omkleed. Het wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende medegedeeld met vermelding van de middelen van beroep die volgens de in de betrokken Lid-Staat geldende wetgeving openstaan, alsmede van de termijnen waarbinnen beroep moet worden aangetekend.

Artikel 15

1. De Lid-Staten stellen uiterlijk 31 december 1989 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen met ingang van 1 juli 1990 toe.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van nationaal recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

UITPUTTENDE LIJST VAN DE SOORTEN OF TYPE BESCHERMINGSMIDDEL DIE NIET ONDER HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DEZE RICHTLIJN VALLEN ⁽¹⁾

1. Beschermingsmiddelen die voor leger of politie zijn ontworpen en vervaardigd.
2. Beschermingsmiddelen voor persoonlijk gebruik bij slecht weer.
3. Beschermingsmiddelen voor zelfverdediging tegen aanvallers.

⁽¹⁾ Ongeacht de in Hoofdstuk I, artikel 1, lid 4, genoemde reden van uitsluiting van het toepassingsgebied.

BIJLAGE II

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN BETREFFENDE PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN

WEZENLIJKE VEREISTEN MET BETREKKING TOT ONTWERP EN FABRICAGE VAN
PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN (HIERNA TE NOEMEN
„BESCHERMINGSMIDDELEN”)

1. ALGEMENE VEREISTEN

1.1. **Beginselen bij het ontwerpen**1.1.1. *Ergonomie*

Beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen, dat de gebruiker, onder de gebruiksomstandigheden waarvoor zij bestemd zijn en gedurende de tijd dat zij naar verwachting zullen worden gedragen, de activiteit, waardoor hij aan de betrokken risico's wordt blootgesteld, doelmatig en zonder buitensporige hinder kan uitoefenen, terwijl hij de nodige mate van bescherming geniet die op de grootte van de risico's is afgestemd.

1.1.2. *Beschermingsniveaus*

De beschermingsmiddelen moeten in alle van toepassing zijnde gevallen ter verkrijging van meerdere beschermingsniveaus in verschillende klassen worden gefabriceerd.

1.2. **Onschadelijkheid van de beschermingsmiddelen**1.2.1. *Afwezigheid van inherente risico's en andere factoren die hinder kunnen veroorzaken.*

Beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd, dat zij, zowel onder normale gebruiksomstandigheden als onder redelijkerwijze te verwachten abnormale gebruiksomstandigheden, geen risico's of andere factoren die hinder veroorzaken, opleveren.

1.2.1.1. Gebruik van de juiste materialen

In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en hun eventuele afbraakproducten moeten van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat zij geen schadelijke gevolgen voor de hygiëne of de gezondheid van de gebruiker opleveren.

1.2.1.2. Geschikt oppervlak voor alle delen van een beschermingsmiddel die met de gebruiker in contact komen

Op de delen van een beschermingsmiddel die met de gebruiker in contact zijn, of die met de gebruiker in contact kunnen komen, als het beschermingsmiddel wordt gedragen, mogen geen oneffenheden, scherpe of uitstekende punten, enz. voorkomen, die ernstige irritatie of verwondingen kunnen veroorzaken.

1.2.1.3. Minimale hinder voor de gebruiker

Beschermingsmiddelen dienen de nodige bewegingen en houdingen en de zintuigelijke waarneming zo min mogelijk te belemmeren. Bovendien mogen zij geen aanleiding geven tot verkeerde bewegingen van de gebruiker.

1.3. **Comfort en doelmatigheid**1.3.1. *Aanpassing van beschermingsmiddelen aan de lichaamsbouw van de gebruiker*

Beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd, dat zij op zo gemakkelijk mogelijke wijze in de gewenste positie op de gebruiker kunnen worden aangebracht en gedurende de tijd dat zij naar verwachting zullen worden gedragen, op hun plaats blijven

onder de verschillende omgevingsinvloeden en bij de verschillende mogelijke bewegingen en houdingen van de gebruiker. Daarom moeten beschermingsmiddelen zo goed mogelijk worden aangepast aan de lichaamsbouw van de gebruiker door middel van onder meer degelijke systemen voor bevestiging van verstelling of een goede diversificatie van vormen en maten.

1.3.2. *Lichtheid en stevigheid van de constructie*

De stevigheid van de constructie en de doelmatigheid moeten in overeenstemming zijn met de omvang van de te voorkomen risico's, de gebruiksomstandigheden en de verwachte „levensduur” van het beschermingsmiddel.

Beschermingsmiddelen moeten zo licht mogelijk zijn, hetgeen evenwel geen ernstige afbreuk mag doen aan de stevigheid van de constructie of aan de doelmatigheid.

Afgezien van de bijkomende specifieke eisen, waaraan beschermingsmiddelen moeten voldoen om een doelmatige bescherming te bieden tegen de te voorkomen risico's (zie paragraaf 3), moeten beschermingsmiddelen voldoende weerstand bieden tegen de gevolgen van de normale omgevingsinvloeden in de vorm van fysieke (scheuren, schokken of trillingen, ...) en chemische belasting (oplosmiddelen, olie, koolwaterstoffen, schoonmaakmiddelen, ...) waaraan zij tijdens het transport of gebruik kunnen worden blootgesteld en de weersomstandigheden in de verschillende seizoenen.

1.3.3. *Gewenste verenigbaarheid van tegelijkertijd te dragen beschermingsmiddelen*

Als een fabrikant diverse modellen op de markt brengt van verschillende soorten of typen beschermingsmiddelen die naburige lichaamsdelen tegelijkertijd moeten beschermen tegen een combinatie van risico's, dan is het gehele pakket van fundamentele voorschriften die voor de verschillende soorten of typen gelden van toepassing op het aldus gevormde samengestelde beschermingsmiddel.

1.4. **Gebruiksaanwijzing van de fabrikant**

De door de fabrikant opgestelde gebruiksaanwijzing die bij de in de handel gebrachte beschermingsmiddelen wordt geleverd, moet behalve naam en adres van de fabrikant of van diens in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde, alle nuttige informatie bevatten over:

1. voorschriften voor opslag, gebruik, reiniging, onderhoud, revisie en ontsmetting ⁽¹⁾;
2. de eigenschappen die bij de ter controle van de overeenstemming verrichte laboratoriumproeven zijn gemeten om de door de beschermingsmiddelen verschaft mate van bescherming (of de vermindering daarvan) te bepalen;
3. de accessoires die bij de beschermingsmiddelen kunnen worden gebruikt en de eigenschappen van de juiste reserveonderdelen;
4. de uiterste gebruiksomstandigheden waarbij de beschermingsmiddelen nog net mogen worden gebruikt;
5. de gebruiksduur van de beschermingsmiddelen of van bepaalde onderdelen daarvan;
6. de soort verpakking voor de opslag of het transport van de beschermingsmiddelen;
7. de betekenis van aanduidingen, indien aanwezig (zie 2.12).

Deze gebruiksaanwijzing moet duidelijk en begrijpelijk zijn opgesteld in ten minste de officiële taal of talen van de Lid-Staat waarvoor hij bestemd is.

2. **AANVULLENDE EISEN DIE AAN VERSCHIEDENE SOORTEN OF TYPEN BESCHERMINGSMIDDELEN WORDEN GESTELD.**

2.1. **Beschermingsmiddelen die zijn voorzien van regelsystemen**

Als beschermingsmiddelen zijn voorzien van regelsystemen, dan moeten deze zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij, nadat zij zijn ingesteld, niet kunnen worden ontregeld onder de te verwachten gebruiksomstandigheden waarvoor deze beschermingsmiddelen op de markt zijn gebracht.

⁽¹⁾ De door de fabrikant aanbevolen reinigings-, onderhouds- en ontsmettingsmiddelen mogen, als zij op de juiste wijze worden toegepast, geen schadelijke gevolgen hebben voor de beschermingsmiddelen of de gebruikers.

2.2. Beschermingsmiddelen die de te beschermen lichaamsdelen omhullen

Beschermingsmiddelen die de te beschermen lichaamsdelen omhullen, moeten, voor zover mogelijk, voldoende worden geventileerd om transpiratie te vermijden; als dit niet mogelijk is, dan moeten zij worden uitgerust met voorzieningen om het transpiratievocht te absorberen.

2.3. Beschermingsmiddelen voor gelaat, ogen en luchtwegen

Beschermingsmiddelen voor gelaat, ogen en luchtwegen dienen het gezichtsveld van de gebruiker zo min mogelijk te beperken.

De oogschermen van dergelijke beschermingsmiddelen moeten optisch voldoende neutraal zijn in overeenstemming met de aard van de meer of minder minutieuze en/of langdurige activiteiten waarvoor zij op de markt worden gebracht.

Zodanig moeten zij een bewerking ondergaan of worden uitgerust met een ventilatiesysteem om wasenvorming te vermijden dan wel de wasem te verwijderen.

2.4. Beschermingsmiddelen die aan veroudering onderhevig zijn

Als mag worden aangenomen dat de werking, die beschermingsmiddelen in staat van nieuw dienen te hebben, tijdens het gebruik in belangrijke mate door veroudering kan worden aangetast, dan moet de fabricagedatum — of, indien mogelijk, de uiterste gebruiksdatum — onuitwisbaar en op een wijze die geen aanleiding kan geven tot misverstanden worden aangebracht op ieder in de handel gebracht exemplaar of verwisselbaar onderdeel van een beschermingsmiddel, alsmede op de verpakking.

Als hij geen concrete uitspraken kan doen over de „levensduur” van een beschermingsmiddel, dan dient de fabrikant in de gebruiksaanwijzing alle nuttige informatie te verstrekken om de koper of gebruiker in staat te stellen een redelijke gebruiksduur vast te stellen aan de hand van de kwaliteit van het model en de daadwerkelijke omstandigheden waaronder het dient te worden opgeslagen, gebruikt, gereinigd, gereviseerd en onderhouden.

Als mag worden aangenomen dat de werking van de beschermingsmiddelen snel en ingrijpend kan worden aangetast door veroudering als gevolg van het regelmatig uitvoeren van een door de fabrikant aanbevolen reiniging, dan dient de fabrikant zo mogelijk op elk exemplaar van de beschermingsmiddelen dat in de handel wordt gebracht een opschrift aan te brengen waarin het maximale aantal reinigingen wordt aangegeven, dat het beschermingsmiddel mag ondergaan alvorens te worden gereviseerd of afgekeurd; als dit niet mogelijk is, dan moet de fabrikant deze gegevens in de gebruiksaanwijzing vermelden.

2.5. Beschermingsmiddelen (of onderdelen van beschermingsmiddelen) die ongewild kunnen worden gegrepen of meegesleurd

Dergelijke beschermingsmiddelen (of onderdelen van beschermingsmiddelen) die ongewild op voorspelbare wijze kunnen worden gegrepen of meegesleurd door een extern voorwerp, bij voorbeeld een bewegend deel van een machine of een voorwerp waarmee een zich verplaatsende gebruiker in aanraking komt moeten een goede treksterkte bezitten, waarboven een onderdeel op zodanige wijze afbreekt, dat lichamelijk letsel bij de gebruiker wordt vermeden.

2.6. Beschermingsmiddelen voor gebruik in een explosieve atmosfeer

De voor dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen (en, indien aanwezig, elektrische circuits) moeten van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat er onder de te verwachten gebruiksomstandigheden als gevolg van mechanische schokken, wrijving (het openen of sluiten van het elektrische circuit), ongewild contact van de beschermingsmiddelen met elektrische geleiders onder spanning of aardleidingen, of het opwekken van elektrostatische ladingen geen elektrische of andere vonken kunnen vrijkomen, die voldoende energie bezitten om een explosief mengsel tot ontbranding te brengen.

2.7. Beschermingsmiddelen bestemd om snel te kunnen ingrijpen of die snel moeten kunnen worden verwijderd

Dergelijke beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij in een zo kort mogelijke tijd kunnen worden aangebracht en/of verwijderd.

Als zij zijn uitgerust met systemen voor bevestiging en verwijdering, waarmee zij in de juiste positie op de gebruiker kunnen worden aangebracht of kunnen worden verwijderd, dan moeten deze systemen gemakkelijk en snel te bedienen zijn.

2.8. Beschermingsmiddelen bestemd voor werkzaamheden in zeer gevaarlijke omstandigheden

De gebruiksaanwijzing die door de fabrikant bij beschermingsmiddelen bestemd voor werkzaamheden in zeer gevaarlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 8, lid 4, wordt

geleverd moet met name gegevens bevatten die uitsluitend bestemd zijn voor bevoegde personen die beschikken over de opleiding en kwalificaties om deze te kunnen interpreteren en ervoor te zorgen dat de gebruiker er naar handelt.

Bovendien moet in de gebruiksaanwijzing de procedure worden beschreven, die moet worden gevolgd om, nadat het beschermingsmiddel op de gebruiker is aangebracht, te controleren of het goed is afgesteld en kan functioneren.

Als een beschermingsmiddel is uitgerust met een alarmsysteem dat in werking treedt zodra de normale bescherming niet langer geboden wordt, dan dient dit systeem zodanig te worden ontworpen en aangebracht dat het alarm door de gebruiker kan worden waargenomen onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor het beschermingsmiddel op de markt is gebracht.

2.9. Beschermingsmiddelen waarvan onderdelen verstelbaar zijn of door de gebruiker kunnen worden verwijderd

Als beschermingsmiddelen onderdelen bevatten die verstelbaar zijn of door de gebruiker ter vervanging kunnen worden verwijderd, dan moeten deze onderdelen zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij gemakkelijk met de hand kunnen worden versteld, gemonteerd en gedemonteerd.

2.10. Beschermingsmiddelen die kunnen worden verbonden met een extern toestel

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een systeem, waarmee zij kunnen worden verbonden met een extern toestel, dan moet het aansluitstuk zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat het niet op een toestel van een verkeerd type kan worden aangesloten.

2.11. Beschermingsmiddelen die zijn uitgerust met een vloeistof- of gascirculatiesysteem

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een vloeistof- of gascirculatiesysteem, dan moet dit systeem van dien aard zijn en zodanig zijn aangebracht dat de vloeistof of het gas in de nabijheid van het gehele te beschermen lichaamsdeel in voldoende mate wordt ververst, ongeacht de gebaren, houdingen of bewegingen van de gebruiker onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor de beschermingsmiddelen op de markt zijn gebracht.

2.12. Beschermingsmiddelen die zijn voorzien van één of meer herkennings- of merktekens

De op dergelijke soorten of typen beschermingsmiddelen aangebrachte herkennings- of merktekens moeten goed leesbaar zijn en dit blijven gedurende de verwachte „levensduur” van deze beschermingsmiddelen. Voorts moeten deze tekens volledig, duidelijk en begrijpelijk zijn, zodat elke verkeerde interpretatie uitgesloten is; met name moeten eventuele woorden of zinnen of dergelijke tekens gesteld zijn in de officiële taal of talen van de Lid-Staat, waarvoor het beschermingsmiddel bestemd is.

Als een beschermingsmiddel (of onderdeel van een beschermingsmiddel) te kleine afmetingen heeft om de nodige tekens geheel of gedeeltelijk aan te brengen, dan dient dit op de verpakking en in de gebruiksaanwijzing van de fabrikant te worden vermeld.

2.13. Veiligheidskleding bestemd om de zichtbaarheid van de gebruiker te verbeteren

Veiligheidskleding bestemd voor gebruiksomstandigheden waaronder het naar verwachting nodig zal zijn de aanwezigheid van de individuele gebruiker visueel kenbaar te maken, moet zijn voorzien van een of meer uitwendige delen die van nature retroflecterend zijn dan wel van een retroflecterende bekleding voorzien zijn. Elk retroflecterend element moet zorgvuldig op de beschermingsmiddelen worden aangebracht, zodat alle invallende straling met een goede lichtsterktecoëfficiënt en goede fotometrische en colorimetrische eigenschappen wordt teruggekaatst in de richting van de lichtbron.

2.14. Beschermingsmiddelen voor verschillende risico's

Beschermingsmiddelen die bestemd zijn om de gebruiker te beschermen tegen verschillende risico's die gelijktijdig kunnen optreden, moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij voldoen aan de fundamentele voorschriften die specifiek zijn voor elk van deze risico's (zie 3.).

3. BIJKOMENDE EISEN DIE SPECIFIEK ZIJN VOOR DE TE VOORKOMEN RISICO'S

3.1. Bescherming tegen mechanische schokken

3.1.1. *Schokken veroorzaakt door vallende of wegliggende voorwerpen en stoten van een lichaamsdeel tegen een obstakel*

Beschermingsmiddelen voor dergelijke risico's moeten de gevolgen van schokken in zodanige mate kunnen verzwakken dat wordt voorkomen dat letsel ontstaat doordat het beschermde lichaamsdeel wordt verpletterd of doorboord; zij dienen tenminste bescherming te bieden tegen schokken met een energieniveau, waarboven de schokabsorberende voorziening een buitensporige omvang en/of massa zou moeten hebben die niet verenigbaar zouden zijn met een doelmatig gebruik van de beschermingsmiddelen gedurende de tijd dat zij naar verwachting moeten worden gedragen.

3.1.2. *Val van personen*

3.1.2.1. Preventie van vallen door uitglijden

De buitenzolen van schoeisel bestemd om uitglijden te voorkomen op een losse of onregelmatige bodem, dan wel een vlakke bodem die glad is geworden door de aanwezigheid van vreemde lichamen, moeten zodanig zijn ontworpen, gefabriceerd of uitgerust met een geschikte voorziening, dat zij bij voorbeeld een geschikt „profiel” bezitten en (of) een raakvlak hebben dat groot genoeg is om, door een goede greep of door wrijving, een goede standvastigheid te verzekeren.

3.1.2.2. Preventie van vallen van een hoogte

Beschermingsmiddelen bestemd om het vallen van een hoogte of de gevolgen daarvan te voorkomen, moeten zijn uitgerust met een voorziening waarmee het lichaam wordt bevestigd en een verbindingssysteem dat met behulp van een geschikt koppelstuk wordt verbonden met een veilig verankeringspunt. Zij moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat onder de meest ongunstige omstandigheden voor de gebruiker — zwaar of verzwaaard persoon die zich zo hoog mogelijk ten opzichte van het bevestigingspunt van zijn beschermingsmiddel bevindt op het ogenblik dat hij zijn evenwicht verliest — de valhoogte zo gering mogelijk is, om te vermijden dat het lichaam tegen een obstakel ⁽¹⁾, stoot, waarbij de remkracht evenwel niet zo groot mag zijn dat onherstelbaar lichamelijk letsel ontstaat of onderdelen van het beschermingsmiddel opengaan of afbreken.

3.1.2.3. Preventie van verdrinking

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht, moeten beschermingsmiddelen bestemd om verdrinking te voorkomen een gebruiker die ongewild in een vloeistof is terechtgekomen, en eventueel uitgeput of bewusteloos is, zo snel mogelijk naar de oppervlakte brengen en hem daar vervolgens in een zodanige rusthouding drijvende houden dat hij kan ademen.

Daarom moeten dergelijke beschermingsmiddelen, zonder nadelige gevolgen voor de werking ervan, bestemd zijn tegen de door de valhoogte van de gebruiker bepaalde energie van de inslag in de vloeistof.

Het effect van de inslag moet de snelle en volledige automatische opblazing van de beschermingsmiddelen kunnen bewerkstelligen.

In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen moeten ondoordringbaar zijn en de constructie moet zodanig zijn dat het drijvend vermogen hoofdzakelijk wordt veroorzaakt door een stelsel van opwaartse hydrostatische krachten met aangrijpingspunten die zich respectievelijk in de thorax en de nek van de gebruiker bevinden.

Als een gebruiker „op zijn buik met het hoofd ondergedompeld” in de vloeistof is terecht gekomen dan moet het stelsel van krachten een draaiende beweging van het lichaam tot gevolg hebben waardoor hij „op zijn rug” wordt gewenteld.

De beschermingsmiddelen moeten een zodanig drijvend vermogen bezitten, dat, als de gebruiker zich in de rusthouding bevindt, de openingen van de luchtwegen hoog genoeg boven het vloeistofoppervlak uitkomen, rekening houdend met de te verwachten golfbewegingen.

⁽¹⁾ De valhoogte dient in ieder geval minder te zijn dan de door de fabrikant in de gebruiksaanwijzing opgegeven minimale „speling”.

De beschermingsmiddelen moeten bovendien zo worden ontworpen en aangewend dat ze door een gebruiker die eventueel gekleed is de gehele tijd van blootstelling aan het verdrinkingsrisico kunnen worden gedragen.

3.1.3. *Mechanische trillingen*

Beschermingsmiddelen bestemd om osteo-artculaire aandoeningen en angioneurotische storingen als gevolg van mechanische trillingen te voorkomen moeten de trillingscomponenten die voor het te beschermen lichaamsdeel het schadelijkst zijn afdoende kunnen verzwakken, waarbij evenwel de op andere frequenties of in andere frequentiebanden uitgezonden trillingscomponenten niet in gevaarlijke mate mogen worden versterkt.

De effectieve waarde van de versnellingen, waaraan de gebruiker ten gevolge van deze trillingen blootstaat, mag in geen geval hoger zijn dan de aanbevolen grenswaarden, uitgaande van de te verwachten maximale tijd gedurende welke het te beschermen lichaamsdeel dagelijks zal worden blootgesteld.

3.2. **Bescherming tegen (statische) samendrukking van een lichaamsdeel**

Beschermingsmiddelen, bestemd om een lichaamsdeel te beschermen tegen (statische) samendrukking, moeten de gevolgen daarvan kunnen verzwakken in zodanige mate dat wordt voorkomen dat acuut letsel of chronische aandoeningen ontstaan; zij dienen bescherming te bieden tegen samendrukking met een energieniveau, waarboven de verzwakkende voorziening afmetingen zou moeten hebben die niet verenigbaar zouden zijn met een doelmatig gebruik van de beschermingsmiddelen gedurende de tijd dat zij naar verwachting moeten worden gedragen.

3.3. **Bescherming tegen oppervlakkig letsel (wrijving, steek-, snij- en bijtwonden)**

In beschermingsmiddelen, bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen oppervlakkig letsel, bij voorbeeld als gevolg van wrijving, steek-, snij- en bijtwonden, moeten de gebruikte materialen en andere onderdelen van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat dergelijke beschermingsmiddelen in voldoende mate bestand zijn tegen afschuring, perforatie en doorsnijding (zie ook 3.1) rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht.

3.4. **Bescherming tegen schadelijke gevolgen van lawaai**

Beschermingsmiddelen bestemd voor de preventie van de schadelijke gevolgen van lawaai moeten het lawaai zodanig kunnen verzwakken dat de door de gebruiker waargenomen equivalente geluidsniveaus in geen geval hoger zijn dan de met het oog op de bescherming van de werknemers in de richtlijn van de Raad van 12 mei 1986 vastgestelde grenswaarden voor de dagelijkse blootstelling.

De geluiddempingsklasse van de beschermingsmiddelen moet geschikt zijn voor het „typische” geluidstype waarvoor zij op de markt worden gebracht.

Op ieder beschermingsmiddel en (of anders) op de verpakking moet een etiket zijn aangebracht waarop het A-gewogen globale geluiddempingsniveau van het „typische” geluid en de waarde van de index van het door het beschermingsmiddel verschaft comfort staan aangegeven. De gebruiksaanwijzing in de verpakking moet met name de dempingscurve per octaafband vermelden.

3.5. **Bescherming tegen hitte en/of vuur**

Beschermingsmiddelen bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen de gevolgen van hitte en/of vuur, moeten een warmte-isolerend vermogen en een mechanische weerstand bezitten, die in overeenstemming zijn met de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht. Bij het ontwerpen van dergelijke beschermingsmiddelen dient de fabrikant rekening te houden met alle factoren die van belang kunnen zijn voor de warmtestromen die in het beschermingsmiddel plaatsvinden als gevolg van straling en convectie in de lucht, geleiding bij contact met lichamen die een hoge temperatuur hebben, bij voorbeeld een hete bodem, hete wanden of hete voorwerpen, wegvliegende hete voorwerpen — gloeiende deeltjes, gesmolten materiaal ...-, of rechtstreeks verhitting door een vlam.

3.5.1. *In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen*

Materialen en andere onderdelen bestemd voor bescherming tegen warmteoverdracht door straling en convectie moeten een zo laag mogelijke warmtedoorgangscoefficient voor de

invallende warmtestroom bezitten en een onbrandbaarheid ⁽¹⁾ die zo hoog is dat er onder de te verwachten gebruiksomstandigheden geen enkel risico van zelfontbranding bestaat.

Het reflecterend vermogen van deze materialen en onderdelen moet in het infrarood des te hoger zijn naarmate de uitgezonden stralingswarmtestroom hoger is.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een hete omgeving, en van beschermingsmiddelen die kunnen worden getroffen door wegvliegende hete voorwerpen, bij voorbeeld grote hoeveelheden gesmolten materiaal, moeten een warmtecapaciteit bezitten die groot genoeg is om ervoor te zorgen dat het grootste gedeelte van de opgenomen warmte pas wordt afgegeven nadat de gebruiker de plaats waar hij aan de risico's wordt blootgesteld heeft verlaten en zich van zijn beschermingsmiddel heeft ontdaan.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die krachtig kunnen worden getroffen door wegvliegende hete voorwerpen, moeten bovendien mechanische schokken voldoende kunnen verzwakken (zie 3.1).

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die ongewild met een vlam in aanraking kunnen komen of die worden gebruikt voor de fabricage van brandbestrijdingsuitrusting, moeten bovendien een onbrandbaarheid ⁽¹⁾ bezitten die in overeenstemming is met de aard van de risico's die onder de te verwachten gebruiksomstandigheden optreden. Zij mogen onder de invloed van een vlam niet smelten en evenmin een bijdrage leveren tot de uitbreiding van de vlam.

3.5.2. *Complete beschermingsmiddelen, gereed voor het gebruik*

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden:

1. moet de hoeveelheid warmte die de gebruiker via zijn beschermingsmiddel bereikt, zo gering zijn, dat tijdens het dragen ervan in het beschermde lichaamsdeel in geen enkel geval zoveel warmte wordt geaccumuleerd dat de pijngrens wordt overschreden of de gezondheid wordt geschaad;
2. mogen in de beschermingsmiddelen geen vloeistoffen of dampen kunnen binnendringen en mogen lokale contacten tussen de beschermende omhulling en de gebruiker geen aanleiding geven tot brandwonden.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met koelvoorziening, waarmee de invallende warmte wordt geabsorbeerd door verdamping van een vloeistof of sublimatie van een vaste stof, dan moeten deze voorzieningen zo zijn ontworpen dat de vrijkomende vluchtige stoffen de gebruiker niet bereiken, maar buiten de beschermende omhulling terecht komen.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een adembeschermingsapparaat, dan moet dit onder de te verwachten gebruiksomstandigheden naar behoren bescherming bieden.

De fabrikant moet in de gebruiksaanwijzing bij elk model van een beschermingsmiddel bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een hete omgeving alle gegevens vermelden om te kunnen bepalen hoelang de gebruiker maximaal mag worden blootgesteld aan de warmte die door het overeenkomstig het gebruiksdoel gebruikte beschermingsmiddel wordt doorgelaten.

3.6. **Bescherming tegen koude**

Beschermingsmiddelen bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen de gevolgen van koude, moeten een warmte-isolerend vermogen en een mechanische weerstand bezitten, die in overeenstemming zijn met de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht. Bij het ontwerpen van dergelijke beschermingsmiddelen dient de fabrikant rekening te houden met alle factoren die van belang kunnen zijn voor de hoeveelheid koude die door het beschermingsmiddel wordt getransporteerd als gevolg van convectie in de lucht, of door geleiding bij contact met lichamen die een onaanvaardbare lage temperatuur hebben, bij voorbeeld een koude bodem, koude wanden of koude voorwerpen of wegvliegende koude voorwerpen.

3.6.1. *In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen*

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd voor bescherming tegen koude moeten een zo laag mogelijke warmtedoorgangscoefficiënt voor de invallende koudestroom bezitten. Soepele materialen (en andere onderdelen) van beschermingsmiddelen bestemd voor het werken in een koude omgeving moeten onder de te verwachten

⁽¹⁾ In een brandbaarheidsproef gemeten als LOI (Limiting Oxygen Index) ofwel de minimale zuurstofconcentratie in een zuurstof/stikstofmengsel die nodig is om de verbranding van een materiaal met vlamverschijnselen in stand te houden.

gebruikomstandigheden hun soepelheid behouden die in overeenstemming is met de nodige bewegingen en houdingen. Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die krachtig kunnen worden getroffen door wegvliegende koude voorwerpen, moeten bovendien mechanische schokken voldoende kunnen verzwakken (zie 3.1).

3.6.2. *Complete beschermingsmiddelen, gereed voor het gebruik*

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden:

1. moet de koudestroom die de gebruiker via zijn beschermingsmiddel bereikt, zo gering zijn, dat tijdens het dragen ervan in elk punt van het beschermd lichaamsdeel (met inbegrip van de toppen van de vingers en de tenen voor respectievelijk de handen en de voeten) in geen enkel geval zoveel koude worden geaccumuleerd dat de pijngrens wordt overschreden of de gezondheid wordt geschaad;
2. mogen in de beschermingsmiddelen geen vloeistoffen, bij voorbeeld regenwater, kunnen binnendringen en mogen lokale contacten tussen de koude beschermende omhulling en de gebruiker geen wonden veroorzaken.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een adembeschermingsapparaat, dan moet dit onder de te verwachten gebruiksomstandigheden naar behoren bescherming bieden.

De fabrikant moet in de gebruiksaanwijzing bij elk model van een beschermingsmiddel bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een koude omgeving alle gegevens vermelden die nodig zijn om te kunnen bepalen hoe lang de gebruiker maximaal mag worden blootgesteld aan de door het beschermingsmiddel doorgelaten koude.

3.7. **Bescherming tegen elektrische schokken**

Beschermingsmiddelen bestemd om het lichaam of een lichaamsdeel te beschermen tegen de gevolgen van een elektrische stroom, moeten een isolerend vermogen bezitten dat in overeenstemming is met de spanning waaraan de gebruiker onder de meest ongunstige te verwachten gebruiksomstandigheden kan worden blootgesteld.

Daarom moeten de in deze beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat de lekstroom door de beschermende omhulling, gemeten onder testomstandigheden met spanningen gecorreleerd met realistische spanningen, zo laag mogelijk is en in ieder geval minder dan een overeengekomen, aan de tolerantiedrempel gecorreleerde maximaal toelaatbare waarde.

Typen beschermingsmiddelen bestemd om uitsluitend te worden gebruikt bij werkzaamheden of handelingen aan elektrische installaties die onder spanning staan of kunnen staan, alsmede de verpakking daarvan, moeten zijn voorzien van een opschrift, waarin de beschermingsklasse en/of overeenkomstige gebruiksspanning, het serienummer en de fabricagedatum worden vermeld; voorts moet aan de buitenkant van de beschermende omhulling van de beschermingsmiddelen een ruimte zijn gereserveerd om naderhand de datum van de ingebruikneming te vermelden, alsmede de data van periodieke tests of controles. De fabrikant moet in de gebruiksaanwijzing aangeven voor welk exclusief gebruik deze typen beschermingsmiddelen bestemd zijn en bovendien de aard en regelmaat vermelden van de diëlektrische tests waaraan zij tijdens hun „levensduur” moeten worden onderworpen.

3.8. **Bescherming tegen straling**

3.8.1. *Niet-ioniserende straling*

Beschermingsmiddelen ter preventie van acute of chronische gevolgen van niet-ioniserende straling voor het oog moeten het grootste deel van de bij de schadelijke golflengten uitgezonden energie kunnen absorberen of terugkaatsen, hetgeen evenwel geen ingrijpende gevolgen mag hebben voor de transmissie van het onschadelijk deel van het zichtbare spectrum, de waarneming van contrasten en het onderscheiden van kleuren, indien de te verwachten gebruiksomstandigheden zulks vereisen.

Derhalve moeten de oogschermen zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat voor elke schadelijke golflengte de spectrale transmissiecoëfficiënt zo laag is dat het oog van de gebruiker via het filter aan een zo klein mogelijke bestralingssterkte wordt blootgesteld, waarbij in geen geval de maximaal toelaatbare blootstelling mag worden overschreden.

Bovendien mogen de oogschermen niet beschadigd raken of hun eigenschappen verliezen als gevolg van de onder de te verwachten gebruiksomstandigheden uitgezonden straling. Elk op de markt gebracht exemplaar moet worden gekenmerkt door het nummer van de beschermingsklasse overeenkomend met de spectrale verdeling van de transmissiecoëfficiënt.

Oogschermen bestemd voor gelijksoortige stralingsbronnen moeten worden ingedeeld naar opklimmende waarde van de beschermingsklasse. De fabrikant moet in de gebruiksaanwijzing de transmissiekrommen vermelden, zodat op basis van de daadwerkelijke gebruiksomstandigheden, bij voorbeeld de afstand tot de stralingsbron en de spectrale verdeling van de op deze afstand ontvangen straling het optimale beschermingsmiddel kan worden gekozen. Het nummer van de beschermingsklasse van de oogschermen moet op elk exemplaar worden aangebracht.

3.8.2. *Ioniserende straling*

1. Bescherming tegen uitwendige radioactieve besmetting ⁽¹⁾

De materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd om het hele lichaam of een lichaamsdeel te beschermen tegen radioactief stof, gas, vloeistof of mengsels daarvan, moeten van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat de radioactieve stoffen waarvoor zij op de markt zijn gebracht er niet in kunnen binnendringen.

De vereiste ondoorlaatbaarheid kan, naargelang van de aard of toestand van de radioactieve stoffen, worden gerealiseerd met een ondoorlatende beschermende omhulling en/of met elk ander geschikt middel, bij voorbeeld ventilatiesystemen en overdrukssystemen, waarmee wordt voorkomen dat deze stoffen naar binnen diffunderen.

Als deze beschermingsmiddelen moeten worden gedecontamineerd, dan mag dat geen nadelige gevolgen hebben voor het verdere gebruik ervan gedurende de te verwachten „levensduur”.

2. Beperkte bescherming tegen uitwendige bestraling

Beschermingsmiddelen bestemd om de gebruiker volledig te beschermen tegen uitwendige bestraling of, indien dit niet mogelijk is, de straling in voldoende mate te verzwakken, kunnen alleen worden toegepast als de straling bestaat uit elektronen (bij voorbeeld bètastraling) of fotonen (X, gamma) met een vrij lage energie.

De in dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen moeten van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat de gebruiker een zo hoog mogelijke mate van bescherming geniet, zonder dat zijn bewegingen, houdingen of verplaatsingen zodanig worden belemmerd dat de blootstellingsduur er door wordt verlengd (zie 1.3.2).

De beschermingsmiddelen moeten een opschrift dragen waarop de aard en dikte zijn aangegeven van het materiaal of de materialen waarvan gebruik is gemaakt met het oog op de gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht.

3.9. **Bescherming tegen gevaarlijke stoffen en infectieverwekkers**

3.9.1. *Bescherming tegen inademing (bescherming van de luchtwegen)*

Beschermingsmiddelen bestemd voor de bescherming van de luchtwegen moeten de gebruiker kunnen voorzien van voor inademing geschikte lucht als hij is blootgesteld aan een verontreinigende atmosfeer en/of een atmosfeer met een te laag zuurstofgehalte.

De door het beschermingsmiddel aan de gebruiker verschaft inadembare lucht wordt verkregen door filtering van de verontreinigde lucht in het beschermingsapparaat of -middel, of door aanvoer uit een niet-verontreinigde bron.

De in dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen moeten van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat, zolang de beschermingsmiddelen worden

⁽¹⁾ Voor bescherming tegen besmetting van de luchtwegen, zie 3.9.1.

gedragen onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht, de werking en hygiëne van het ademhalingsorgaan van de gebruiker op deugdelijke wijze gewaarborgd zijn.

Beschermingsmiddelen met een gelaatstuk

De luchtdichtheid van het gelaatstuk, de drukverliezen bij inademing en, voor filterapparaten, het zuiverend vermogen moeten zodanig zijn, dat in het geval van een verontreinigde atmosfeer, zo min mogelijk verontreinigingen binnendringen, waarbij onder de meest ongunstige omstandigheden de maximaal toelaatbare concentraties niet mogen worden overschreden, terwijl het zuurstofgehalte niet onder de minimaal vereiste waarde mag dalen.

Op de beschermingsmiddelen moet een merkteken ter identificatie van de fabrikant zijn aangebracht en moeten de kenmerken van elk type beschermingsmiddel worden vermeld, zodat alle daarvoor opgeleid en gekwalificeerde gebruikers de beschermingsmiddelen aan de hand van de gebruiksaanwijzing op de juiste wijze kunnen gebruiken.

Bovendien moet de fabrikant in de gebruiksaanwijzing de uiterste opslagdatum van het filter vermelden.

3.9.2. *Bescherming van de huid en de ogen tegen ongewenst contact*

In de beschermende omhulling van beschermingsmiddelen die bestemd zijn om te vermijden dat het hele lichaam of een lichaamsdeel in oppervlakkig contact komt met gevaarlijke stoffen en infectieverwekkers, mogen dergelijke stoffen niet kunnen binnendringen of naar binnen kunnen diffunderen onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor deze beschermingsmiddelen op de markt zijn gebracht.

Daarom moeten de in een dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat zo veel mogelijk een totale ondoorlaatbaarheid wordt verkregen, zodat zonedig een eventueel langdurig dagelijks gebruik mogelijk is; als moet worden volstaan met een beperkte ondoorlaatbaarheid, dan brengt dit beperkingen voor de gebruiksduur met zich.

Als bepaalde gevaarlijke stoffen of infectieverwekkers, als gevolg van hun aard en de te verwachten gebruiksomstandigheden, gemakkelijker in de betrokken beschermingsmiddelen kunnen binnendringen, zodat slechts gedurende beperkte tijd bescherming geboden wordt, dan moeten op deze beschermingsmiddelen de gangbare proeven worden uitgevoerd, ten einde ze op basis van hun doelmatigheid in te delen. Op beschermingsmiddelen die aan de testspecificaties voldoen, moet een merkteken worden aangebracht, waarop de naam, of eventueel, de code van de voor de proeven gebruikte stoffen vermeld is, alsmede de daarvoor geldende tijd gedurende welke de normale bescherming geboden wordt. Bovendien moet de fabrikant in zijn gebruiksaanwijzing zonedig de betekenis van de codes vermelden, een uitvoerige beschrijving van de gangbare proeven geven en voorts alle gegevens vermelden om de maximaal toelaatbare gebruiksduur onder de uiteenlopende te verwachten gebruiksomstandigheden te kunnen bepalen.

BIJLAGE III

**CERTIFICATIE VAN DE OVEREENSTEMMING VAN PERSOONLIJKE
BESCHERMINGSMIDDELEN MET DE WEZENLIJKE VEILIGHEIDSVEREISTEN
VAN DEZE RICHTLIJN****I. TECHNISCHE DOCUMENTEN VAN DE FABRIKANT**

De in lid 1 van artikel 8 bedoelde documenten zijn :

1. een technisch fabricagedossier bestaande uit:
 - a) overzicht- en detailtekeningen, zo nodig vergezeld van berekeningen en resultaten van de proeven met prototypes die aan de fabricage van het beschermingsmiddel zijn voorafgegaan;
 - b) een complete lijst met daarop de wezenlijke vereisten van deze richtlijn en de geharmoniseerde normen of andere technische specificaties als bedoeld in artikel 5, die bij het ontwerp en de fabricage van het beschermingsmiddel in acht zijn genomen. In het geval van technische specificaties andere dan die van de geharmoniseerde normen dient het technisch fabricagedossier met name alle gegevens te bevatten aan de hand waarvan een erkende keuringsinstelling, als bedoeld in artikel 9, lid 1, kan verifiëren of het beschermingsmiddel voldoet aan de wezenlijke veiligheidsvereisten als bedoeld in artikel 3 van deze richtlijn;
 - c) een overzicht van alle controlemiddelen die zijn aangewend om te controleren of het minimaal toelaatbaar kwaliteitsniveau van de bij de fabricage van het beschermingsmiddel in gebruikte grondstoffen, halffabrikaten en eindproducten is gehandhaafd;
2. een uitvoerige beschrijving van de controle- en beproevingsmiddelen die in het bedrijf van de fabrikant worden aangewend om periodiek bij de partijen — of systematisch bij ieder exemplaar — complete, gebruiksklare beschermingsmiddelen te controleren:
 - a) of deze in overeenstemming zijn met de in artikel 5 bedoelde geharmoniseerde normen of andere technische specificaties,
 - b) of het minimaal toelaatbaar kwaliteitsniveau van de gefabriceerde beschermingsmiddelen is gehandhaafd;
3. de eventuele, door een bevoegde instelling opgestelde verklaringen dat het prototype voldoet aan de in artikel 5 bedoelde geharmoniseerde normen of andere technische specificaties;
4. een exemplaar van de in punt 1.4 van bijlage II bedoelde gebruiksaanwijzing.

**II. MINIMUMCRITERIA DIE DOOR DE LID-STATEN MOETEN WORDEN GEHANTEERD BIJ DE
AANWIJZING VAN KEURINGSINSTELLINGEN**

1. De keuringsinstelling, de directeur daarvan en het personeel dat is belast met de uitvoering van de controlewerkzaamheden mogen geen ontwerper, fabrikant, dan wel leverancier van de door hen gekeurde beschermingsmiddelen zijn, noch de gevolmachtigde van één van genoemde personen. Zij mogen noch rechtstreeks, noch als gevolmachtigden betrokken zijn bij het ontwerp, de fabricage, het in de handel brengen of het onderhoud van deze beschermingsmiddelen. Wel bestaat de mogelijkheid tot uitwisseling van technische informatie tussen fabrikant en keuringsinstelling.
2. De keuringsinstelling en het met de keuring belast personeel moet voor uitvoering van de controlewerkzaamheden beschikken over de grootst mogelijke beroepsintegriteit en technische deskundigheid; zij moeten vrij zijn van iedere druk of prikkel, met name van financiële aard, die hun oordeel of de keuringsresultaten kunnen beïnvloeden, vooral van die van de kant van personen of groeperingen die belang hebben bij de controteresultaten.
3. De keuringsinstelling moet beschikken over het personeel en de middelen die nodig zijn om de technische en administratieve taken die aan de uitvoering van de controlewerkzaamheden verbonden zijn behoorlijk te verrichten; zij moet tevens toegang hebben tot het materieel dat nodig is voor uitzonderlijke controlewerkzaamheden.
4. Het met de keuringen belast personeel moet beschikken over:
 - een goede technische en beroepsopleiding,
 - een behoorlijke kennis van de voorschriften met betrekking tot de door haar uitgevoerde keuringen en voldoende praktijkervaring daarmee,
 - de vereiste bekwaamheid voor het opstellen van verklaringen, verslagen en rapporten ter vastlegging van de verrichte keuringen.

-
5. De onafhankelijkheid van het met de keuring belast personeel moet gewaarborgd zijn. De bezoldiging van een personeelslid mag niet afhangen van het aantal keuringen dat hij verricht of van de resultaten daarvan.
 6. De keuringsinstelling moet een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering ondertekenen, tenzij deze aansprakelijkheid op grond van het nationaal recht door de Lid-Staat wordt gedekt of tenzij de keuringen rechtstreeks door de Lid-Staat worden uitgevoerd.
 7. Het personeel van de keuringsinstelling die is gebonden door het beroepsgeheim voor alles wat zij bij de uitoefening van haar functies te weten komt (behalve tegenover de bevoegde administratieve instanties van de Lid-Staat waar de werkzaamheden worden verricht) in het kader van deze richtlijn of iedere bepaling van nationaal recht ter uitvoering daarvan.

BIJLAGE IV

MODELLEN VAN HET „EG”-MERKTEKEN

A. MODEL DAT WORDT GEBRUIKT IN HET KADER VAN DE PROCEDURES VAN HET „EG”-TYPEONDERZOEK EN DE „EG”-KEURING (zie artikelen 10 en 11)

(1)

voorbeeld (2)

B. MODEL DAT WORDT GEBRUIKT IN HET KADER VAN DE PROCEDURE VAN DE „EG”-VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING (zie artikel 12) ZONDER „EG”-TYPEONDERZOEK

voorbeeld(2)

De verschillende delen van het „EG”-merkteken moeten duidelijk dezelfde hoogte hebben. Deze moet op het beschermingsmiddel minimaal 2 mm en op de verpakking minimaal 5 mm bedragen.

(1) Nummer van de erkende keuringsinstelling (zie artikel 13).

(2) De twee laatste cijfers van het jaar waarin het merkteken is aangebracht (zie artikel 13).